

**ΜΕΓΑΛΕΣ
ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ /
Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΑΘΗΝΑ_2019**

**GRAND
NARRATIVES /
THE RETURN
ATHENS_2019**

**Διεθνές Ακαδημαϊκό Φόρουμ
International Academic Forum**

**Το Αρχαίο Δράμα
και το Πολιτικό:
Παράσταση - Φιλοσοφία -
Πολιτική Θεωρία**

**Ancient Drama
& the Political:
Performance - Philosophy -
Political Theory**

**18-19
Σεπτεμβρίου
September**

forum
internationale
wissenschaft
bonn

Διεθνές Φόρουμ

«Το Αρχαίο Δράμα και το Πολιτικό:
Παράσταση - Φιλοσοφία - Πολιτική Θεωρία»

Τετάρτη 18 & Πέμπτη 19 Σεπτεμβρίου 2019
ώρες 15:00-20:30 στον Κινηματογράφο

Προεγγραφή: adrama@mcf.gr

Το Φόρουμ διερευνά το ζήτημα της ποίησης και της εφαρμογής της πολιτικής σήμερα και επιδιώκει να αμφισβητήσει τις απολιτικές και αντιπολιτικές φωνές της δημόσιας σφαίρας. Οι μηχανισμοί κοινωνικού αποκλεισμού και μετανάστευσης, οι νέοι εθνικισμοί, η αναζωπύρωση του λαϊκισμού και η ανάγκη για επανεφεύρεση εναλλακτικών γεγονότων, συζητούνται και τίθενται σε μια παιγνιώδη αγωνιστική αλληλεπίδραση, μέσα από τη θεωρία της επιτέλεσης, της πολιτικής φιλοσοφίας και της ανθρωπολογίας.

1η ημέρα : Οι Μεγάλες Αφηγήσεις και η Σωματοποίηση της Δημόσιας Σφαίρας

Η Δρ.Julia Stenzel και το Forum Internationale Wissenschaft του Πανεπιστημίου της Βόνης δημιουργεί το πρόγραμμα της 1ης ημέρας, το οποίο ισορροπεί ανάμεσα στη θεωρητική παραγωγή σκέψης και τους δημιουργικούς καλλιτεχνικούς πειραματισμούς με την αρχαία ελληνική τραγωδία. Παρουσιάζει σειρά θεωρητικών τοποθετήσεων και αντιπαραθέσεων, καθώς και την πρακτική τους εφαρμογή μέσα από την παρουσίαση έργου ως το αποτέλεσμα των εργαστηρίων. Παράλληλα, η Δρ.Έλενα Τιμπλαλέξη επιμελείται και παρουσιάζει το συμμετοχικό παιχνίδι «Η τέχνη του διαλόγου», με τους ομιλητές και τους θεατές και με θέμα: την τέχνη του διαλόγου.

2η ημέρα: Το πολιτικό και το αρχαίο δράμα ως θεωρία/ίδεα/πρόταγμα

Η 2η ημέρα του Φόρουμ, σε επιμέλεια του IMK, φιλοξενεί ανακοινώσεις και διαλέξεις ερευνητών, καθηγητών και καλλιτεχνών που συσπειρώνονται στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Έρευνας και Τεκμηρίωσης Παραστάσεων Αρχαίου Ελληνικού Δράματος (Arc-Net), σε πανεπιστημιακά ίδρυμα της Ελλάδας και του εξωτερικού: Τμήμα Επικοινωνίας και ΜΜΕ Πανεπιστημίου Αθηνών, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Αθηνών, Πανεπιστήμιο Freie του Βερολίνου, Πανεπιστήμιο του Bochum, Πανεπιστήμιο του Exeter καθώς και στο Συμβούλιο Τεχνών Ελλάδας.

International Forum

«Ancient Drama & The Political : Performance-Philosophy-Political Theory »

18-19 September 2019, 15:00-20:30 @ Cinema MCF

Free Admission

Registration: adrama@mcf.gr

The Forum explores the question of doing and making politics and aims to contest a-political and anti-political voices that entered the public arena. The mechanisms of social exclusion and transnational migration, new nationalisms and particularism, the reinvigoration of populists and populism, and the invention of alternative facts are discussed. Views of performance theory, political philosophy, and anthropology are confronted and brought into a playfully agonistic interaction.

1st Day: Grand Narratives & the embodiment of the public sphere

Dr. Julia Stenzel and the Forum Internationale Wissenschaft of the Bonn University curates Forum's 1st Day, at the intersection of theoretical thought and creative artistic experiments with Greek tragedy: a series of theoretical debates and controversies, as well as their practical application through the presentation of the work that was produced during the workshops. In parallel Dr.Elena Timbalexi curates of the experimental gameplay "The art of dialogue", with invited speakers and the public on the Art of dialogue.

2nd Day: The Political and the Ancient Drama as theory/idea/project

The second day of the Forum, curated by the MCF, hosts lectures and presentations by researchers, scholars and artists affiliated at The European Network of Research and Documentation of Performances of Ancient Greek Drama (Arc-Net), at Academic Institutions in Greece and abroad: Department of Communication and Mass Media-University of Athens, Department of Theater Studies-University of Athens, Freie University of Berlin, University of Bochum, University of Exeter and the Arts Council Greece.

Σημείωμα της Δρ.Julia Stenzel

Επικεφαλής της φιλοξενούμενης ερευνητικής-καλλιτεχνικής ομάδας του Forum Internationale Wissenschaft του Πανεπιστημίου της Βόννης

To Ancient Drama and the Political

Το Φόρουμ διερευνά τη ζωντάνια των δραματικών κειμένων, των σχημάτων που παρέχουν και των κοινωνικών μοντέλων που ερευνούν. Οι παρουσιάσεις και οι διαλέξεις δεν περιορίζονται στο παρελθόν αλλά συνδυάζουν τα αρχαία κείμενα με τις σύγχρονες προσεγγίσεις της κοινωνικής εξέλιξης, των παρελθοντισμών και των παροντισμών, με τις σύγχρονες δημοκρατίες και τις παρελθούσες. Οι παρουσιάσεις της πρώτης ημέρας εξετάζουν το θέμα μέσα από τρεις κεντρικές ενότητες που αναπτύσσονται γύρω από τους άξονες του ΣΩΜΑΤΟΣ, του ΧΩΡΟΥ και του ΧΡΟΝΟΥ, ως οι κύριες διαστάσεις της ανθρώπινης εμπειρίας και της παγκόσμιας μοντελοποίησης. Οι παρουσιάσεις, οι εισηγήσεις, οι διαλέξεις θετούν στο επίκεντρο τις αλλαγές και τις προκλήσεις των δημοκρατιών, εξετάζοντας -μέσα από μια πολιτική θεώρηση του αρχαίου θεάτρου- τους τόπους, τις σφαίρες, τους χρόνους και τα σώματα της δημοκρατίας, στην πόλη των Αθηνών στους κλασικούς χρόνους και σήμερα.

Για παράδειγμα, λαμβάνοντας υπόψη ότι η *Orestēia* είναι η μόνη τριλογία που έφτασε σε εμάς, ο διάλογος ξεκινά, αλλά δεν περιορίζεται στον τρόπο που παρουσιάζεται η εξέλιξη και η μεταβίβαση της εξουσίας. Οι ερωτήσεις που προκύπτουν όταν εξετάζουμε τις πρόσφατες θεατρικές προσπάθειες για τις *Icketides*, για παράδειγμα, ανακαλούν και ευρύτερα πλαίσια: Τι συμβαίνει με τα αρχαία κείμενα που ασχολούνται με το ζητήμα της ικεσίας και του αιύλου, με τις τοπολογίες και τις χρονοδιατάξεις τους, όταν προσεγγίζονται μέσω πολιτικών αναγνώσεων; Πώς μπορεί το σώμα και η σωματική εμπειρία να θεωρηθούν πολιτικές κατηγορίες;

Το Ινστιτούτο Forum Internationale Wissenschaft του Πανεπιστημίου της Βόννης, ανήκει στα πιο σημαντικά ερευνητικά και πανεπιστημιακά ίδρυματα της Γερμανίας. Τα επιστημονικά τμήματα του εστιάζουν στους θεματικούς άξονες: Συγκριτική Έρευνα για τη Δημοκρατία και τα Ολοκληρωτικά καθεστώτα, Επιστήμες και Πολιτική της Επιστήμης, Συγκριτική Έρευνα για τις Θρησκείες και Ψηφιακή Κοινωνία.

Note by Dr. Julia Stenzel

Head of the resident research-artistic Team of Forum Internationale Wissenschaft
of the University of Bonn

Ancient Theatre and the Political

The Forum explores this vibrancy of dramatic texts, of the figures they provide, and the societal models they explore. Its presentations and lectures do not confine themselves to delving into the past but aim at combining attempts on the ancient texts and their contexts with close looks on concepts of societal evolution, on pastisms and presentisms, on modern democracies and their yesterdays. The presentations on the first day of the forum explore the topic in three central thematic units that are developed by the axes of BODY, SPACE and TIME as the main dimensions of human experience and world modelling. The impulses, papers, lecture performances and presentations will discuss the changes and challenges of evolving democracies modelled here by taking looks at the ancient theatre as well as at the places, spheres, times and bodies of democracy developed and negotiated in the city of Athens in history and in present times.

Taking into account that *Oresteia* is the only tragic trilogy passed down to our times, the debate starts at but is not restricted to its way of presenting the evolution and possible devolutions of democracy. Questions that emerge when glancing at recent theatrical attempts on *Hiketides*, for example, invoke further contexts: What happens to ancient texts like *Hiketides*, dealing with questions of hikesia and asylum, their topologies and time orders, when they are read through politically tinted spectacles today? How can the body and bodily experience be regarded as political concepts?

Forum Internationale Wissenschaft of the University of Bonn is internationally recognized for science and research studies, specializing on the thematic axes: Comparative Research on Democracies and Authoritarian Regimes, Science Studies and the Politics of Science, Comparative Research on Religions and Digital Society.

ARC-NET

Ευρωπαϊκό Δίκτυο Έρευνας και Τεκμηρίωσης Παραστάσεων Αρχαίου Ελληνικού Δράματος

Το Arc-Net, ως διεπιστημονικό ακαδημαϊκό δίκτυο, διερευνά νέα ερευνητικά πεδία και πρακτικές. Στόχος του είναι η δημιουργία και εισαγωγή καινοτόμων μεθοδολογιών, οι οποίες να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της σημερινής ακαδημαϊκής και καλλιτεχνικής πραγματικότητας.

Περίληψη του νέου προγράμματος

Η επανεφεύρεση του μύθου: Το νέο έργο του ARC-NET “Διασυνδέοντας μύθους και επιτελώντας κουλτούρες. Ένα εργαστήριο νέων μυθολογιών”

Οι μύθοι, ως συνεκτικές φαντασιακές κατασκευές, που προορίζονται να εξηγήσουν το σύμπαν, την κοινωνία και το μυστήριο της ανθρώπινης ύπαρξης, αποτελούσαν πάντοτε αντικείμενο διαρκών διεθνικών και διαπολιτισμικών ανταλλαγών. Το θέατρο, ως ο κατεξοχήν τόπος του μύθου, διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στη διάδοση, ανάμειξη των μυθολογικών αφηγήσεων. Σήμερα, η εντατική διασυνοριακή κινητικότητα λόγω της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης, συνδυάστηκε με πρωτοφανείς μεταναστευτικές ροές που προκλήθηκαν από έντονες κοινωνικοπολιτικές κρίσεις. Στο πλαίσιο αυτό, το έργο αυτό στοχεύει στη διερεύνηση της διασύνδεσης των μύθων στο ευρωπαϊκό θέατρο: η ενσωμάτωση, ο διαχωρισμός και η προσαρμογή των μυθολογικών αφηγήσεων που προέρχονται από διαφορετικές γεωγραφικές και πολιτιστικές προελεύσεις εντός ή εκτός Ευρώπης, οι συνεχείς ανταλλαγές και ο τρόπος διασύνδεσης συνέβαλε στην οικοδόμηση πολιτισμών και στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής ταυτότητας. Η διασύνδεση των μύθων επιβάλλει μια άλλη συζήτηση, εκείνη για τα Συναισθήματα, τον Λόγο και τις Αισθήσεις. Το έργο αυτό στοχεύει να συνδιαλλαγεί με τα Συναισθήματα με αισθητικούς και ανθρωπολογικούς όρους στο πλαίσιο του επιτελεστικού γεγονότος, εμπνευσμένο από τις τοπικές συνήθειες, μύθους και παραδόσεις, εγγραφόμενο στη σύγχρονη συζήτηση για τα συναισθήματα στο Πολιτικό και το Επιτελεστικό. Τόσο ο μύθος όσο και οι "μυθολογίες" καθορίζουν επίσης τη συλλογική εμπειρία, τις κοινότητες και τα Κοινά.

ARC-NET

European Network of Research and Documentation of Performances of Ancient Greek Drama

As a multidisciplinary academic network, Arc-Net is set to explore new fields of research areas and practices. Its aim is to formulate and propose innovative methodologies, which correspond to the demands of current scholarly and artistic reality.

Project abstract

Interconnecting Myths and performing cultures in Europe. Theatre, Emotions and the Commons
in a laboratory of new mythologies

Myths, as cohesive imaginary constructions destined to explain cosmos, society and the mystery of the human being as a whole, have always been an object of perpetual transnational, trans-boundary and trans-cultural exchanges. The theatre, as the locus par excellence of the myth, has played a crucial role in disseminating, mixing and blending mythological narrations. Nowadays, the intensive trans-boundary mobility enabled by European integration has been combined with unprecedented migration flows caused by fierce socio-political crises. It is in this context that this project aims at investigating the interconnection of myths in European theatre: the integration, separation and adaptation of mythological narratives coming from different geographical and cultural origins inside or outside Europe, the perpetual exchanges and the way this interconnecting practice has contributed in building performing cultures and shaping European identity/ies. The interconnection of the myths impose another debate that of the experience of feelings, of Logos and Emotions. This project aims to deal with Emotions in aesthetic and anthropological terms within the performative event, inspired by the local and mythical habits and traditions, synchronized with the contemporary discussion about Emotions in the Political and in the Performative. Both the myth and its degenerated aspect that is "mythologies" determine also the collective experience, the communities and the Commons.

Η τέχνη του διαλόγου: Πειραματικό Δημοκρατικό Gameplay

Σύλληψη: Έλενα Τιμπλαλέξη, Μέλος Ε.Ε.Π. στο Εργαστήριο Νέων Τεχνολογιών στην Επικοινωνία, την Εκπαίδευση και τα ΜΜΕ του Τμήματος ΕΜΜΕ του ΕΚΠΑ

Ένα παιχνίδι που παίζεται από ακαδημαϊκούς, προσκεκλημένους επισκέπτες, μέλη του κοινού, μαθητές, καλλιτέχνες, οι οποίοι είτε φέρνουν τις δικές τους λέξεις-κλειδιά προς συζήτηση είτε τροφοδοτούνται με έννοιες που εγκαινιάζουν τη συζήτηση. Σε μια ατμόσφαιρα στρογγυλής τράπεζας, οι παιγνιώδεις και ανοιχτές δημοκρατικές διαλογικές δεξιότητες είναι ευπρόσδεκτες, ενώ τα ειρωνικά ελιτίστικα κάτω κείμενα, οι μακρείς μονολόγοι και η απροθυμία πραγματικής ακρόασης άλλων ανθρώπων και απάντησης προς αυτούς, τιμωρούνται, πιέζοντας ένα κόκκινο κουμπί και με κάρτες ποινής. Ο πιο «δημοκρατικά σωστός» συμμετέχων λαμβάνει βραβείο αριστείας στο διάλογο. Οι συνεδρίες θα διεξαχθούν στα ελληνικά και στα αγγλικά.

Οικοδεσπότες: Έλενα Τιμπλαλέξη, Αγγελική Πούλου, Όλγα Γρατσανίτη

Έλενα Τιμπλαλέξη

Μέλος Ε.Ε.Π. στο Εργαστήριο Νέων Τεχνολογιών στην Επικοινωνία, την Εκπαίδευση και τα ΜΜΕ του Τμήματος ΕΜΜΕ του ΕΚΠΑ. Ολοκλήρωσε διετή μεταδιδακτορική έρευνα (2015-2017) στον τομέα “Ψηφιακά Μέσα και Θέατρο” στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Ε.Κ.Π.Α. με υποτροφία Αριστείας I.K.Y.-Siemens. Δίδαξε στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης σεμινάριο το εαρινό εξάμηνο του 2018. Σ.Ε.Π. στις Θεατρικές Σπουδές στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου ως επιβλέπουσα μεταπτυχιακών διατριβών (2015-2017). Εκπόνησε τη διδακτορική της διατριβή με τίτλο “Αναλογικά και Ψηφιακά Παιχνίδια Ρόλων: η μαθησιακή και θεατρική διάσταση”, με υποτροφία του I.K.Y. στα Παιδαγωγικά, στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Ε.Κ.Π.Α. (2014). Υπότροφος του Κοινωφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάστης στη Θεατρική Πρακτική, μαθήτευσε στο πλευρό των Ridiculusmus στο Ηνωμένο Βασίλειο (2005-07). Βραβευμένη θεατρική συγγραφέας (Κρατικός Διαγωνισμός Συγγραφής Θεατρικού έργου ΥΠΠΟ, 2008). Σκηνοθέτης της θεατρικής ομάδας Utopiart (2002-2008) και συνυπεύθυνη της καλλιτεχνικής σύμπραξης Magenta (2011~), σκηνοθετεί παραστάσεις - performances και δημιουργεί έργα βίντεο.

The art of dialogue: Experimental Democratic Gameplay

Concept: Elena Timplalexī, Laboratory Lecturing Staff member, NTLab, Department of Communication & Media Studies, University of Athens

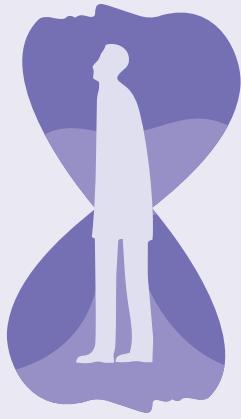
A game to be played by academics, invited guests, audience members, students, artists, who either bring in their own keywords to be discussed or are provided with terms that initiate discussion. In a round table rationale, playful, open, democratic dialogical skills are welcome and ironic elitist subtexts, long monologues and reluctance to genuinely listen to other people and respond to them are punished by pressing a red button and penalty cards. The more “democratically correct” participant receives an award of excellence in dialogue. Sessions will be held in Greek and English.

Hosts-animators: Elena Timplalexī, Angeliki Poulou, Olga Gratsaniti

Elena Timplalexī

Laboratory Lecturing Staff member (E.E.P.), NTLab, Department of Communication & Media Studies, University of Athens. Post-doc researcher (2015-17) in Digital media and Theatre, Theatre Studies Department, University of Athens, awarded with an I.K.Y.-Siemens Fellowship of Excellence. Lecturer (spring semester 2018) in Theatre Studies, Department of Philology, University of Crete. Adjunct faculty member (2015-17) and postgraduate dissertation supervisor at Open University Cyprus for the MA Theatre Studies. Awarded by the Hellenic State Scholarship Foundation (I.K.Y.) with a PhD scholarship (2010-14) for her dissertation on Analog and Digital Role Playing Games: the Learning and Theatrical Dimensions. Alexander C. Onassis Public Benefit Foundation Scholar (2005-07), apprentice in Theatre Practice with Ridiculusmus Theatre Company. Awarded playwright (2008) and theatre director, video artist and performance practitioner, founder of UtopiArt Theatre Company (2002-2008) and co-founder of magenta Artistic Collaboration (2011~), tracing the intersections between media, performance, gaming and education.

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ABSTRACTS

Τετάρτη 18 Σεπτεμβρίου 2019

Επιμέλεια: Πανεπιστήμιο της Βόννης ((Forum Internationale Wissenschaft)

Οι Μεγάλες Αφηγήσεις και η Σωματοποίηση της Δημόσιας Σφαίρας

1η Θεματική Ενότητα: Το Σώμα και η Πόλις

Julia Stenzel, Oliver Zann, οι συμμετέχοντες του Εργαστηρίου και η Ροδάνθη Σεντούκα

Η εν λόγω θεματική ενότητα είναι αφιερωμένη στην εξερεύνηση των διαφορετικών φυσικών και υλικών πρακτικών που εμπλέκονται στην ίδρυση, τη διαιώνιση και τη μεταμόρφωση της Πόλεως και των πολιτικών της. Η εισαγωγή του ζητήματος (ώθηση) και η παρουσίαση αναζητούν προσεγγίσεις του θέματος μέσα από θεάματα που διαπραγματεύονται το αρχαίο δράμα και την αρχαία θεατρική πρακτική. Η ώθηση επικεντρώνεται στο πώς όχι μόνο το ανθρώπινο σώμα με τις ικανότητες και τους περιορισμούς του διαμορφώνει τη διαπραγμάτευση της πολιτικής στο θέατρο, αλλά και στο πώς αλληλεπιδρά με τα θεατρικά πράγματα. Με αυτό τον τρόπο έρχεται στο προσκήνιο η αλληλεπίδραση μεταξύ των σωμάτων και της ύλης, των σκηνικών αντικειμένων και των πέτρινων κτισμάτων, και τίθεται το ερώτημα πώς η διαδικασία πολιτικής ωρίμανσης των αρχαίων κοινοτήτων και οι φυσικές τους ικανότητες μπορούν να διαμορφώνουν τα σύγχρονα δημοκρατικά εγχειρήματα. Η καλλιτεχνική παρουσίαση φέρνει στη σκηνή μια επίδειξη ομάδικης γυμναστικής. Διερευνά την πρακτική της ιστορικής μαζικής γυμναστικής και την ιστοριοποίηση της μορφής της. Στο επίκεντρο τίθενται κυρίως οι έννοιες της συνέλευσης των σωμάτων και οι πρακτικές που προκύπτουν από τη συνάντηση των σωμάτων στις επιτελέσεις. Με αυτή την αναπαράσταση της μαζικής γυμναστικής, συζητούνται οι επιπτώσεις και η ηθική της πολιτικής χορογραφίας στις σύγχρονες κοινωνίες. Η παρέμβαση / σχολιασμός του τέλους από τη Ροδάνθη Σεντούκα αφορά στην Τέχνη της Καθημερινότητας.

2η Ενότητα : Εξέλιξη και Πρόδοση: Ουτοπίες για την Κοινότητα και την κοινωνία

Jörn Etzold, Holle Münster, Σαράντος Ζερβουλάκος, οι συμμετέχοντες στο Εργαστήριο και η Τζωρτζίνα Κακουδάκη και ο Χρήστος Καρανάτσης

Η 2η αυτή θεματική ενότητα διερευνά τους τρόπους με τους οποίους οι ουτοπίες της κοινότητας και της κοινωνίας μπορούν να θεωρηθούν ενάντιες στις πολιτικές πρακτικές που καθιερώθηκαν στις αρχαίες πόλεις. Δίνοντας έμφαση στη δραματική διαπραγμάτευση της συλλογικότητας στους τραγικούς αγώνες της Αθήνας, έρχονται στο επίκεντρο οι πρόσφατες εννοιολογήσεις για τη μετανάστευση, το άσυλο και το καταφύγιο, για την αποχώρηση από το σπίτι και την επανεγκατάσταση.

Η εισαγωγή του ζητήματος (ώθηση) ασχολείται με τις εννοιολογήσεις και τις πραγματιστικές συνθήκες της ικεσίας όπως παρουσιάζονται στην αρχαία τραγωδία. Ξεκινώντας από τις φιλοσοφικές αντιλήψεις για το κράτος και την ανιθαγένεια, θέτει υπό ερώτηση τον ρόλο του σύγχρονου θεάτρου στη διαπραγμάτευση ζητήματων όπως αυτό του καταφυγίου, της διεκδίκησης, του θρήνου και της απειλής και πώς η σύγχρονη πολιτική εκπροσώπησης επηρεάζει την ικανοποίηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η καλλιτεχνική παρουσίαση ανακαλεί οπτικά και ηχητικά ένα ταξίδι στην Αθήνα, με θέμα την ένταση ανάμεσα στην Αθήνα ως τόπο καταφυγίου και ως τόπου επιθυμίας. Η παρουσίαση "μεταφέρει" το κοινό σε τόπους άφιξης και καταφυγίου μέσα και γύρω από το αστικό περιβάλλον της Αθήνας. Πρόκειται για ένα site specific έργο του Σαράντου Ζερβουλάκου και της Holle Münster, σε συνεργασία τους συμμετέχοντες του εργαστηρίου / νέους καλλιτέχνες, που υλοποιείται και ερευνά καλλιτεχνικά το αστικό παλίμψητο της Αθήνας.

Η παρέμβαση/σχολιασμός του τέλους γίνεται από τους Τζωρτζίνα Κακουδάκη και Χρήστο Καρανάτση (Λύκειο Επιδαύρου, Διεθνές Θερινό Σχολείο Αρχαίου Δράματος) και αφορά στο παράδειγμα του Λυκείου: Από την ουτοπία στην πραγματικότητα. Το αρχαίο δράμα, όπως το γνωρίζουμε, γεννήθηκε και αναπτύχθηκε στο δημοκρατικό πλαίσιο της Αθήνας της κλασικής εποχής, σε συνδυασμό με τα λατρευτικά έθιμα της αρχαιότητας. Ο διάλογος, η επιχειρηματολογία, η δύναμη της συλλογικότητας, κεντρικοί πυλώνες της άμεσης δημοκρατίας, είναι επίσης ακρογωνιαίοι λίθοι της θεατρικής δομής. Την ίδια στιγμή, μέσα σε αυτό το δημοκρατικό πλαίσιο, ο ανοιχτός χώρος στον οποίο πραγματοποιούνται οι παραστάσεις, πλήρως ενσωματωμένος στο φυσικό περιβάλλον όπου καθετί το ιδιωτικό είναι ταυτόχρονα και δημόσιο και το κάθε μικρό μεγάλο, μπορεί να αποτελέσει πλατφόρμα έκφρασης νέων καλλιτεχνών, μέσα από την οποία οι ίδιοι μπορούν να αποκτήσουν γνώμη, να πάρουν θέση και να ανακαλύψουν τι πραγματικά θέλουν. Έτσι μια δημιουργική κοινότητα μετατρέπεται σε συλλογικότητα μέσα από μια ελεύθερη και λιγότερο δογματική εκπαιδευτική εμπειρία που συνδέεται με το αρχαίο δράμα και τον πλουραλισμό τρόπων και μεθόδων που προσεγγίζουμε το θεατρικό αυτό είδος σήμερα. Μέσα στο παραπάνω πλαίσιο, που αποτελεί και τον κεντρικό του στόχο, γεννήθηκε το Λύκειο Επιδαύρου. Στον πρώτο τριετή κύκλο λειτουργίας του, συμμετέχοντες από την Ελλάδα και το εξωτερικό, είχαν την ευκαιρία να ερευνήσουν βιωματικά, θέματα σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα μέσα από έργα όπως η Αντιγόνη του Σοφοκλή, μα και μεγαλύτερου εύρους ζητήματα μέσα από θεματικούς άξονες που συνδέουν τη λατρευτική και θρησκευτική προέλευση του αρχαίου δράματος με τη σύγχρονη προσφυγική κρίση (Η Έλευση του Ξένου) ή μελετούν τον τρόπο που ο καθένας μας αποκτά την ταυτότητά του ως μέλος της συλλογικότητας της πόλης (Πολιτεία και Πολίτης).

3η Ενότητα: Χώροι και Σφαίρες Δημοκρατίας:

Διαβάζοντας το αρχαίο δράμα μέσα από πολιτικά φορτισμένα θεάματα.

Jonas Tinius, Ilan Bachl, Anna M. Pasco Bolta, οι συμμετέχοντες στο Εργαστήριο, και η Μέτη Παναγιωτοπούλου

Η ενότητα επικεντρώνεται στη σχέση του χώρου και του τόπου και στις χωρικές συνθήκες των αρχαίων και σύγχρονων δημόσιων σφαιρών. Πώς η πόλη της Αθήνας - η οποία διαμορφώνεται από τα αρχιτεκτονικά στρώματα της ιστορίας τουλάχιστον 3000 χρόνων- μπορεί να συμβάλλει στην εξερεύνηση της σύγχρονης εποχής; Ποια προοπτική υιοθετήθηκε από το αρχαίο δράμα για να θεωρηθεί αυτή η δημόσια σφαίρα ως «θεατρική» και πώς μπορεί αυτή η προοπτική να καταστεί παραγωγική για τις σύγχρονες προσπάθειες στις θεατρικές δημόσιες σφαίρες;

Η εισαγωγή του ζητήματος (ώθηση) στα σπολια και τα θραύσματα, τα ερείπια και τα μνημεία στη διαμόρφωση της Ευρώπης και στη φανταστική σύλληψη μιας ευρωπαϊκής ταυτότητας. Σημείο εκκίνησης είναι οι ανταγωνιστικές αντιλήψεις για τα ερείπια: ανάμεσα στην ιστορική αποτυχία και την ιστορική κληρονομιά. Συνδυάζοντας τις τρέχουσες κριτικές σπουδές της πολιτιστικής κληρονομιάς με την ανθρωπολογία της τέχνης, το θέατρο και τον αστικό χώρο, διερευνά αποικιοκρατικές απόψεις για τα ερείπια της Αθήνας, καθώς και τις καλλιτεχνικές διαπραγματεύσεις και τους μετασχηματισμούς αυτών. Η καλλιτεχνική παρουσίαση προσκαλεί το κοινό να συμμετέχει σε ένα φανταστικό ταξίδι στα χωρικά στρώματα της σύγχρονης Αθήνας. Απαιτεί μια επαναεπίσκεψη των *Iκέτιδων* του Αισχύλου και του Ευριπίδη, ως σημείο εκκίνησης και στοχεύει στην επιτελεστική εξερεύνηση της αντίληψης του χώρου, που κυριαρχεί μεταξύ μιας υλικής κατάστασης, ενός φυσικού περιορισμού και μιας κατάστασης της νόησης. Πώς μπορεί ένας τόπος να μετατραπεί σε χώρο και πώς μπορούν οι ανοίκειοι χώροι να μετατραπούν στην οικεία κάππιοι;

Η παρέμβαση / σχολιασμός του τέλους, αφορά στις δράσεις «Κερά Μια Σκηνή» και «Στους δρόμους». Εξετάζονται οι τρόποι με τους οποίους ο δημόσιος χώρος μετατρέπεται σε παραστατικός και πως αυτό διαφοροποιεί την ερμηνεία του θεατή. Και οι δύο δράσεις πραγματοποιούνται στην ευρύτερη περιοχή των Χανίων της Κρήτης. Στη δράση θεάτρου «Κερά Μια Σκηνή» μετατρέπουμε ένα μικρό χωριό της ενδοχώρας σε παραστατική σκηνή και ο θεατής με το χάρτη του στο χέρι περπατάει στο χωριό ανακαλύπτοντας σύντομα θεατρικά δρώμενα. Στη δράση χορού «Στους δρόμους» ανακαλύπτουμε την πόλη των Χανίων μέσα από τη διάδραση του χορευτή με τους περαστικούς και τους κατοίκους.

Wednesday, September, 18th 2019

Curated by the University of Bonn (Forum Internationale Wissenschaft)

Grand Narratives and the Embodiment of Public Sphere

1st Panel: The Body and the Polis

Julia Stenzel, Oliver Zann, workshop's participants and Rodanthi Senduka

This panel is devoted to exploring the different physical and material practices involved in the foundation, the perpetuation, and the transformation of the *Polis*, its politics and policies. The impulse and presentation are in search of ways to observe their topic through spectacles tinted by ancient drama and ancient theatrical practice. The *impulse* focuses on how not only the human body with its capabilities and restraints shapes the negotiation of politics in theatre, but also how it interacts with theatricalised things. By this, the interplay between bodies and matter, stage props and stones comes into sight, and the question arises, how the process of growing political' of ancient political collectives and their physicalities can shape modern attempts on democracy. The *artistic presentation* stages a group gymnastics display under the auspices of the European Project. It circles around the practice of historical mass gymnastics and its historicising self-fashioning. The focus is especially on notions of bodily assemblages and the practices arising when bodies gather in performance. By performatively reconstructing mass gymnastics routines, the implications and ethics of political choreography in contemporary societies will be discussed.

2nd Panel: Evolution and Progress: Utopias of Community and Society

Jörn Etzold, Holle Münster, Sarantos Zervoulakos, workshop's participants and Georgina Kakoudaki & Christos Karanatsis

The contributions of this panel explore how utopias of community and society can be thought of against the backdrop of the political practices established by ancient poleis. By concentrating on the dramatic negotiation of collectivity in the tragic agones of Athens, recent conceptualizations of flight and migration, asylum and refuge, of leaving home and resettlement come into sight.

The impulse deals with conceptualisations and pragmatic circumstances of *hikesia* as they are presented and negotiated by ancient tragedy. Starting from philosophical notions of state and statelessness, it asks on the role of contemporary theatre in addressing questions of refuge, claim, lament and menace and on how modern politics of representation can – and do – affect the realisation of human rights. The artistic presentation is devoted to visually and acoustically evoke a journey about the tension between Athens as a place of refuge and a place of longing. The show takes its audience to places of arrival and shelter in and around the urban context of Athens. By this, it gives an impression of a site-specific project realised strolling through and artistically researching the urban palimpsest by Sarantos and Holle together with students and young artists. The response will be articulated by Georgina Kakoudaki & Christos Karanatsis on the question of Utopia and the Athens Greek Festival, Epidaurus Lyceum as a model:

Utopia becoming reality – the case of Epidaurus Lyceum Ancient drama, as we know it, emerged and developed within the democratic context of classical Athens and in connection to antiquity's worshipping customs. Dialogue, reasoning, and the power of the collective, the central concepts of direct democracy, are also the basic pillars of the theatrical structure. At the same time and within this democratic discourse, the open air performative space, which concurs with the natural environment where everything private is also public and all that is small can be grand, can become a platform where artists can shape their opinion, take a stand and discover their niche. In this way they can build creative communities that can be transformed into collectivities through a free, less dogmatic educational experience connected to ancient drama and the plurality of ways and methods this genre can be approached today. It is within this context, serving as its main goal, the Epidaurus Lyceum was born. In its first three - year cycle, participants from Greece and abroad had the chance to experientially research issues connected to human rights in workshops inspired by plays like Sophocles' Antigone, or discover a broader spectrum of ideas linked to thematic axes connecting ancient drama's ritual and religious origins to contemporary refugee crisis (The Arrival of the Outsider) or with the way the individual forms an identity as part of the collective of the Polis (City (Polis) and the Citizen).

3rd Panel: Spaces and Spheres of Democracy:

Reading ancient drama through politically tinted spectacles

Jonas Tinius, Ilan Bachl, Anna M. Pasco Bolta, workshop's participants and Meti Panagiotopoulou

This panel aims at the relation of space and place, and the spatial conditions of ancient and modern public spheres. How does the city of Athens, which is shaped by the architectural layers of history of at least 3000 years, become detectable and exploratory for the flaneur of our times? Which perspective has been adopted by ancient drama to viewing this public sphere as 'theatrical', and how can this perspective become productive for modern attempts on theatrical public spheres?

The *impulse* focuses on the role of *spolia* and fragments, ruins and monuments for the self-fashioning of Europe and the imagination of a European identity. It starts with competing notions of the ruinous between historical failure and historical heritage. By combining current critical heritage studies with the anthropology of art, theatre, and urban space, it explores colonizing views on the ruins of/in Athens and their artistic negotiations and transformations.

The *artistic presentation* invites the audience to join an imagined journey to the spatial layers of contemporary Athens. It takes a re-reading of the Hiketides by Aischylos and Euripides as its point of departure and aims at performatively exploring a dynamic notion of space that oscillates between a material condition, a physical constraint, and a state of mind. How can a place be turned into a space, and how can spaces of strange-ness turn into one's home?

The response explores the idea that changing the conventional frame of view of a performance, the viewer's experience is also transformed. With the actions «Kera One Stage» and "On the Streets" we explore the ways in which public place is being transformed into a performative space and how this differentiates the viewer's interpretation. Both events take place in Chania area of Crete. In the theatre event "Kera One Stage" we turn a small village into a performative stage, while the viewer with a map walks into the village discovering short theatre performances. In the dance action "On the Roads" we aim to discover the city of Chania through the interaction of the dancer with the passersby and the locals.

Πέμπτη 19 Σεπτεμβρίου 2019
Επιμέλεια: Ιδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης

Το Πολιτικό και το Αρχαίο Δράμα ως θεωρία / ιδέα / πρόταγμα

Αρχαίο Δράμα, Μεταδημοκρατία και πολιτιστική πολιτική | Δημήτρης Γιολάσης:

* Η επιστροφή του Αρχαίου Δράματος ως πολιτικού θεάτρου.

* Η άρροκτη σύνδεση δραματικής γραφής και πολιτικού εγχειρήματος.

* Μεταδημοκρατία και κάθαρση. Η αναίρεση της αρχής της κοινωνικής ευημερίας. Η «ταυτότητα» του χειραγωγούμενου πολίτη.

* Μεταδημοκρατία και πολιτιστική πολιτική. Ο αγοραίος «πολιτισμός» και ο δούρειος ίππος της πολιτιστικής «βιομηχανίας».

Το πραγματικό αναπτυξιακό περιεχόμενο του πολιτισμού. Προς ένα άλλο μοντέλο πολιτιστικής πολιτικής.

Χοροί σε Διαμαρτυρία: Επανεξετάζοντας την Αισθητικοποίηση του Πολιτικού | Stefan Donath: Στις αρχές του 21ου αιώνα, η αυξανόμενη προθυμία διαμαρτυρίας εξαιρετικά ετερογενών μεταξύ τους δρώντων παράγει τελείως νέες μορφές διαμαρτυρίας. Εκτός από τα καθιερωμένα κοινωνικά κινήματα, τα αυθόρυμητα κινήματα διαμαρτυρίας γίνονται ολοένα και περισσότερο η βάση για το σχηματισμό νέων μορφών αντίστασης. Συζητώντας το μοντέλο του αρχαίου ελληνικού χορού και των χορωδιακών μορφών που προτείνονται από το αρχαίο θέατρο και τα πολιτικά περιβάλλοντά του, προσπαθώ να συζητήσω τις σύγχρονες στρατηγικές των ακτιβιστών που ασχολούνται συλλογικά με μερικές από τις πιο επείγουσες πολιτικές και κοινωνικές προκλήσεις. Με το παράδειγμα των αποκαλούμενων χορών διαμαρτυρίας, δεν θα περιοριστώ μόνο στη μορφή διαμαρτυρίας του χορού. Πολύ πιο αποφασιστικά, η συζήτηση για τις διαδικασίες χορωδιακότητας, θα επικεντρωθεί σε διάφορες μεθόδους συμφιλίωσης στο πλαίσιο του χορού καθώς και στη δυνατότητα δημιουργίας ενός χορού, προκειμένου να προσδιοριστούν οι πολιτικές επιπτώσεις που περιέχονται σε αυτόν. Η βασική μου θέση είναι ότι η αξιοποίηση των διαδικασιών και εννοιών του χορού στις αρχές του 21ου αιώνα χαρακτηρίζεται από μια αποφασιστική αλλαγή στις στρατηγικές διαμαρτυρίας: ενώ η μορφή του χορού ως δραματοποιημένου θησαυρού, συγχρονισμένου πλήθους ή πληθωρικής σωματικής συλλογικότητας, υποχωρούν όλο και περισσότερο, οι χορικές μέθοδοι, οι οποίες δεν στοχεύουν πλέον στην παρουσίαση των διαδηλωτών ως αντιπάλων ή ανταγωνιστών, κερδίζουν έδαφος.

Πέρα από την Εποχή της Κοσμοεικόνας | Sébastien Kirsch: Η διάλεξη επιδιώκει να αναδείξει δύο συγκεκριμένες πτυχές του αρχαίου θεάτρου: Πρώτον, θα επικεντρωθεί στην ιδιαίτερη τριμερή διάσταση (σκηνή, ορχήστρα, θεάτρο) του σκηνικού της χώρου, η οποία δεν γνώριζε την πρόσωπο με πρόσωπο αντιπαράθεση μεταξύ ηθοποιών και ακροατών που θα γινόταν πολύ χαρακτηριστική της πρώιμης μοντέρνας ανάπτυξης του θεάτρου. Κατά δεύτερον, θα εξετάσει ζητήματα που αφορούν στο “εξω” του αρχαίου θεάτρου, δηλαδή τις αναφορές του σε μυθολογικά τοπία και κοσμικούς χώρους. Και οι δύο πτυχές αποδεικνύουν ότι το αρχαίο θέατρο είναι ένα θέατρο “πέρα από την κοσμοεικόνα” (υπό την έννοια του Heidegger): Οχι μόνο δεν βασίστηκε στη διάταξη του καθρέφτη ως τη βασική προϋπόθεση για τη σύγχρονη εικόνα του κόσμου. Σχετιζόμενο με ένα κοσμικό εξωτερικό χώρο ήταν επίσης τοποθετημένο πριν από μια σύγχρονη παγκόσμια κατάκτηση (π.χ. παγκοσμιοποίηση), η οποία είχε έναν πολύ διαφορετικό εξωτερικό χώρο ως συνθήκη ενδεχομενικότητας. Ωστόσο, στη σημερινή ψηφιακή εποχή, που συχνά λέγεται ότι είναι μια εποχή “μετά την κοσμοεικόνα”, θα μπορούσαν να είναι ακριβώς αυτές οι δύο πτυχές που προκαλούν το ανανεωμένο ενδιαφέρον για το αρχαίο θέατρο. Ειδικά οι μη πρωταγωνιστικές φιγούρες του -για παράδειγμα ο χορός και οι αγγελιοφόροι- αποδεικνύονται όλο και περισσότερο συναφείς, σε μια εποχή ολικής διασύνδεσης.

Εκπολιτισμός της Δημοκρατίας - Εκδημοκρατισμός του Πολιτισμού | Παναγιώτης Νόϊφελτ: Η Δημοκρατία και το Θέατρο γεννήθηκαν σχεδόν την ίδια περίοδο, τον 7ο προς 6ο αιώνα π.Χ. Θα ήταν λογικό να σκεφτούμε πως η συνύπαρξη του θεάτρου που συγκέντρωνε σχεδόν όλες τις μορφές τεχνών με τη Δημοκρατία ήταν καταλυτική, συμπληρωματική και αρμονική. Ιστορικά οι τέχνες μέσα από τους καλλιτέχνες, εξέφρασαν την πολιτική τους ενσυείδηση, με προβολές των εννοιών της ισότητας, της ελευθερίας, της συμφιλίωσης και της αιδελφοσύνης, με οδηγό την πρόοδο και τις μεταρρυθμιστικές της διαθέσεις, απόρροια κοινωνικών και ιδεολογικών ωσμώσεων. Σήμερα, οι πολίτες όλων των χωρών του κόσμου, αποζητούν διακαώς εκπαίδευση, παιδεία, καλλιέργεια αλλά και διασκέδαση. Οι σύγχρονες πολιτιστικές τάσεις άλλοτε παρουσιάζονται ως αντανακλάσεις των αναγκών των πολιτών και άλλοτε ως προσωρινές ή μόνιμες εκφράσεις των κοινωνικών ζυμώσεων, αντιδράσεων ή αποδοχής. Οι τέχνες και η δημιουργικότητα των ανθρώπων, με τις προεκτάσεις τους, ως ζωτικό στοιχείο των πολιτισμών μέσα στους πολιτισμούς, είναι αναγκαίο να αποτελούν και να εκφράζουν τις ηθικές λύσεις στα πρακτικά, δημιουργικά, ρεαλιστικά, πολιτικά, κοινωνικά ή μεταφυσικά ζητήματα και αναζητήσεις της ανθρωπότητας.

Τραγωδία, Δημοκρατία και Νομισματοποιημένος Ατομισμός | Richard Seaford : Η ιδέα του «τραγικού ήρωα» είναι μια εφεύρεση της Αναγέννησης. Η προέλευση (και η συνέπεια) αυτού είναι η απο-πολιτικοποίηση της αθηναϊκής τραγωδίας. Ένα ζωντανό άτομο στην τραγωδία ποτέ δεν ονομάζεται ήρωας (ήρωας), αλλά πολύ συχνά ονομάζεται τύραννος (απόλυτος ηγέτης). Η επαναπολιτικοποίηση της τραγωδίας απαιτεί να κατανοήσουμε την ιστορία που προώθησε την ξαφνική γέννηση της στην Αθήνα στα τέλη του 6ου αιώνα π.Χ. Η τραγωδία και η δημοκρατία γεννήθηκαν από την ανατροπή της τυραννίας. Και η τυραννία ήταν ένα νέο είδος αυτοκρατορίας βασισμένο σε ένα άλλο νέο φαινόμενο, το χρήμα. Οι δύο βασικοί μηχανισμοί ολοκλήρωσης των σύγχρονων δυτικών κοινωνιών είναι το χρήμα και η δημοκρατία. Είναι ένα αξιοσημείωτο, αλλά εν γένει παραμελημένο γεγονός ότι ήταν η εισαγωγή τους στην αρχαία Αθήνα που καθόρισε τη γέννηση της τραγωδίας. Στην ομιλία θα δείξω ότι στη βάση της αθηναϊκής τραγωδίας (και του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού) βρίσκοταν ένα νέο είδος αντίφασης: ανάμεσα στο κοινό καλό (η πόλις, ο χορός) και στην άνευ προηγουμένου απεριόριστη επιθυμία του νομισματοποιημένου (και τόσο απομονωμένου) απόμου, ο άνθρωπος του χρήματος. Αυτή η αντίθεση παραμένει - πίσω από μηχανές καπνού και αποσπάσεις - μια βασική αντίφαση των σύγχρονων δυτικών δημοκρατιών. Η αθηναϊκή τραγωδία μας επιτρέπει να το φανταστούμε, μαζί με την αυτοκαταστροφικότητά και την ιστορική ενδεχομενικότητά της.

Θέατρα Δημαγωγίας: Αριστοφανικές απόπειρες στην πολιτική, αρχαίες και σύγχρονες | Julia Stenzel : Η έννοια της δημαγωγίας συνδέεται με τις εξελίξεις της δημοκρατίας από τα αρχαία χρόνια. Ενώ στην Αττική Πόλη, σημαίνει την ομιλία ενός εξ ονόματος των πολλών, ο όρος υποβλήθηκε σε ποικίλες επαναξιολογήσεις από την αρχαϊότητα. Ξεκινώντας από την υπόθεση ότι στοιχεία της δημαγωγίας είναι θεμελιώδη για τη δημοκρατική επικοινωνία γενικά, η παρουσίαση προσεγγίζει το θέμα μέσα στην ιστορικότητά του. Θέτοντας το δημαγωγικό 'ἄγειν' στο επυμολογικό φάσμα από το «θέτω σε κίνηση» μέχρι το εικονικό «οδηγώ, κατευθύνω», συζητά τη σχέση δήμου και αγωγού, ανάμεσα στην απόκριση και υπαινιγμό. Ο δῆμον ἄγειν, ενεργώντας ως δημαγωγός, κινείται ανάμεσα στην πολιτική κινητοποίηση του δήμου και την ακινητοποίησή του, μέσω μιας μη απελευθερωτικής μορφής ηγεσίας. Πώς η δημαγωγία (επαν-) παράγει τη διαφορά μεταξύ ενός περιθωριοποιημένου «εμείς» και ενός ηγεμονικού 'αυτοί'; Πώς εμπεδώνει τη χαρισματική υποκριτική ως ανανεωτική, λειτουργική και συμφιλιωτική και πώς μπορεί να θεωρηθεί ως αγωνιστική πρακτική;

Thursday, September, 19th 2019
Curated by Michael Cacoyannis Foundation

The Political and the Ancient Drama as theory / idea / project

Protest Choruses: Rethinking the Aestheticisation of the Political | Stefan Donath: At the beginning of the 21st century, a growing willingness to protest on the part of highly heterogeneous actors produces completely new forms of protest. In addition to established social movements, spontaneous protest movements are increasingly becoming the basis for the formation of novel forms of resistance. By engaging in the model of the ancient greek chorus and choric forms proposed by ancient theatre and its political environments, I seek to discuss contemporary strategies of activists who engage collectively with some of the most urgent political and societal challenges. Using the example of so-called protest choruses, it is not a question of only taking the protest form of the chorus into consideration. Much more decidedly, processes of the choric will be focussed on various methods of reconciliation within the chorus as well as the processability of becoming a chorus, in order to determine the political implications contained therein. My basic thesis is that the use of choric resources at the beginning of the 21st century is characterised by a decisive change in protest strategies: while the form of the chorus as a dramatized actor, synchronised crowd or overwhelming bodily collective retreats more and more, choric methods, which are no longer aimed at staging protesters as opponents or self-asserting antipodes, are gaining in importance.

Beyond the Age of the World Picture | Sebastian Kirsch: The lecture seeks to highlight two specific aspects of antique theatre: First it will focus on the particular tripartition (skene, orchestra, theatron) of its stage which did not know the face-to-face confrontation between actors and audience that was to become so very characteristic for the early modern development of theatre. And second it will address the specific exterior this theatre related to, i.e. its references to mythological landscapes and cosmic spaces. Both aspects prove antique theatre to be theatre "before the age of the world picture" (in the sense of Heidegger): Not only did it not yet base on a mirror arrangement as an essential condition for the modern world picture. In relating to a cosmic exterior it was also situated before a modern world conquest (resp. globalisation), which had the street and therefore a very different exterior as its condition of possibility. However, in today's digital era which is often said to be an era "after the world picture" it could be exactly those two aspects which cause a renewed interest in antique theatre. Especially its non-protagonist figures - i.d. the chorus and the messengers - seem to regain more and more relevance in an age of total interconnectedness.

Culturalising Democracy - Democratising Culture | Panayiotis Neufelt: Democracy and the Theatre were born almost during the same period, at the 7th to 6th century. It would be reasonable for one to consider that the coexistence of Theatre with Democracy was catalytic, complementary and harmonious, while the Theatre at all times, and then, was embracing all forms of arts. Historically, the arts through artists, expressed from one side to the other, their political consciousness with projections of the concepts of equality, freedom, reconciliation and brotherhood, having as their guide progress and its reformative attitude, as a result of the social and ideological osmosis. Nowadays, all citizens worldwide yearn for education and culture; while seeking for learning, as well as entertainment. The contemporary cultural trends are either presented as reflections of citizens' needs or as temporary or permanent expressions of social formations, reactions or unrest, understanding, inclusion and acceptance. The Arts and peoples creativity, with its amplifications and expansions, as a vital part of civilisation and cultures, should represent the moral solutions to the practical, creative, realistic, political, societal or metaphysical issues and quests of humanity.

Tragedy, Democracy, and Monetised Individualism | Richard Seaford: The idea of the 'tragic hero' is an invention of the Renaissance. Its origin (and consequence) is the depoliticisation of Athenian tragedy. A living individual in tragedy is never called ἥρως (hero) but very frequently is called τύπαννος (absolute ruler, tyrant). The repoliticisation of tragedy requires that we understand the history which promoted its sudden birth in Athens at the end of the sixth century BCE. Tragedy and democracy were both born from the overthrow of tyranny. And tyranny was a new kind of autocracy based on another new phenomenon, money. The two main integrative mechanisms of modern western societies are money and democracy. It is a remarkable but generally neglected fact that it was their introduction into ancient Athens that determined the birth of tragedy. I will demonstrate that basic to Athenian tragedy (and to much ancient Greek culture) was a new kind of contradiction: between the common good (polis, chorus) and the unprecedentedly unlimited desire of the monetised (and so isolated) individual, the man of money. This contradiction remains - behind a smokescreen of distractions - a basic contradiction of modern western democracies. Athenian tragedy allows us to re-imagine it, along with its self-destructiveness and its historical contingency.

Theatres of Demagoguery. Aristophanic attempts on politics, ancient and modern | Julia Stenzel: The concept of demagoguery is linked to the evolutions of democracy since ancient times. While in the Attic Polis, it describes the principle of one speaking for many, the term underwent various revaluations since antiquity. Starting from the assumption that figures of demagoguery are fundamental for democratic communication in general, this lecture will conceive the term by way of its history. Setting the demagogic 'άγειν' in the etymological spectrum from 'setting in motion' to the iconic 'leading, directing', it aims at the relation of δῆμος and αγόγος between responsiveness and insinuation. Démon ágein, acting as a demagogue, oscillates between a political mobilization of the demos and its immobilization through a de-emancipating form of leadership. How does demagoguery (re-)produce the difference between a marginalized 'we' and a hegemonic 'them'? How does it establish charismatic acting as both generating, sustaining and functionally bridging dissent, and how can it be seen as an agonistic practice?

Ancient Drama, Post-Democracy and Cultural Policy | Dimitris Yolassis:

- * The return of Ancient Drama as a political theatre. The inseparable link of theatre writing to the political act.
- * Post-democracy and catharsis. The refutation of the principle of social welfare. The 'identity' of the manipulated citizen.
- * Post-democracy and cultural policy. The market 'culture' and the Trojan Horse of the cultural 'industry'.
The actual developmental content of culture. Towards another model of cultural policy.

Julia Stenzel | Επικεφαλής της φιλοξενούμενης -στο ΙΜΚ- ερευνητικής-καλλιτεχνικής ομάδας του Forum Internationale Wissenschaft του Πανεπιστημίου της Βόννης. Η Julia Stenzel είναι Γερμανίδα ακαδημαϊκός, που ασχολείται με την ιστορία και τη θεωρία του θεάτρου και τη κουλτούρα των μέσων ενημέρωσης. Κατέχει διδακτορικό δίπλωμα στις Θεατρικές Σπουδές, και εργάζεται ως καθηγήτρια θρησκειολογίας και κοινωνιολογίας στο Πανεπιστήμιο της Βόννης. Έχει εργαστεί ως λέκτορας στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Μάιντ. Στην έρευνά της (Μόναχο, 2017) επικεντρώθηκε στην πρόσληψη του αθηναϊκού θεάτρου στο 19ο αι. Μαζί με τον Δρ. Jan Mohr (Μεσαιωνική Λογοτεχνία, LMU Munich), συντονίζει ένα πρόγραμμα για το χωριό Oberammergau και το θρησκευτικό δράμα Passion (το πρόγραμμα χρηματοδοτείται από το Deutsche Forschungsgemeinschaft από το 2017). Τα ερευνητικά ενδιαφέροντα της επικεντρώνονται στην πρόσληψη θεάτρου και λογοτεχνίας, στο θέατρο και στη θρησκευτική πρακτική, στη θεατρικότητα της πολιτικής πρακτικής. Έχει δημοσιεύσει άρθρα για την επανα-πολιτικοποίηση του ελληνικού θεάτρου, για την πρόσληψη του πρώιμου σύγχρονου θεάτρου και για τη θεωρία του θεάτρου και των μέσων ενημέρωσης.

Πλάτων Μαυρομόυστακος | Επικεφαλής του Ευρωπαϊκού Δικτύου Έρευνας και Τεκμηρίωσης Παραστάσεων Αρχαίου Ελληνικού Δράματος (ARC-NET). Καθηγητής στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ιδρυτικό μέλος (1997) του Ευρωπαϊκού Δικτύου Έρευνας και Τεκμηρίωσης Παραστάσεων Αρχαίου Ελληνικού Δράματος. Έχει διευθύνει έρευνες για διάφορα θέματα της ιστορίας του ελληνικού θεάτρου με ιδιαίτερη έμφαση στη σύγχρονη ελληνική δραματουργία και σκηνική πρακτική, στην πρόσληψη του ιταλικού μελοδράματος στην Κέρκυρα και την ιστορία του θεάτρου στα Επτάνησα και την μελέτη των παραστάσεων του αρχαίου δράματος κατά την νεότερη εποχή (από τον 16ο έως τον 20ό αιώνα). Έχει προσκληθεί από Πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Αμερικής όπου έδωσε διαλέξεις ή δίδαξε ως επισκέπτης καθηγητής.

Ilan Bachl | Γεννήθηκε το 1986 στο Μόναχο της Γερμανίας και ζει και εργάζεται στο Μόναχο. Απόφοιτος της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Μονάχου στο εργαστήριο του Olaf Nicolai (2017). Μέσα από το έργο του ασχολείται με ζητήματα που αφορούν τις διαφορετικές καταστάσεις της πραγματικότητάς και τις αναπαραστάσεις της, καθώς και με τις τεχνητές μορφές ζωής και συνείδησης. Στο καλλιτεχνικό του έργο συνένει επιρροές διαφορετικών πεδίων δημιουργώντας σκηνές και σενάρια μυθοπλαστικής αφήγησης. Το έργο του έχει παρουσιαστεί στα: Galerie der Künstler München, Kunstarkaden München, Kunstverein München, Instituto Cervantes München και Eingen + Art Lab Berlin και στην έκδοση «Terminal»(2015) από τους Nora Schultz και Keren Cyttner στο Sternberg Press. Βραβεύτηκε από τη Διεθνή Θερινή Ακαδημία του Σάλζμπουργκ (2015), καθώς και από το XXV – Ερευνητικό Εργαστήριο Καλλιτεχνών στο Κόμο Ιταλίας με τους Kasper König, Ei Arakawa και Nora Schultz.

Anna M. Pasco Bolta | Γεννημένη στη Βαρκελώνη το 1990, εργάζεται και ζει στη Γερμανία. Σπούδασε στο τμήμα Καλών Τεχνών στο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης και στο εργαστήριο του Olaf Nicolai στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου. Το έργο της επικεντρώνεται στις δομές και στα συστήματα οργάνωσης της πραγματικότητας και στη σύνδεση διαφορετικών επιστημονικών και τεχνικών πεδίων με την τέχνη. Το έργο της έχει εκτεθεί στα: Kunstarkaden München (Γερμανία), Kunstverein München (Γερμανία), Πινακοθήκη Καλλιτεχνών του Μονάχου (Γερμανία), Instituto Cervantes στο Μόναχο (Γερμανία) και στο Eingen+Art Lab (Βερολίνο). Έχει βραβευτεί με το Ambartgen'15 (Ισπανία), Windmann Kunstreis'16 (Γερμανία), XXI Biennale d'art contemporain català (Ισπανία), Junge Kunst der Alten Hansestadt Lemgo (Γερμανία) και το Kurzfristige Studienaufenthalt für Graduierte im Fachbereich Bildende Kunst στη Βιέννη για το DAAD 2019/20 (Γερμανία).

Ντόρα (Θεοδώρα) Βυζοβίτου | Εργάζεται ως Διευθύντρια Δημοσίων Σχέσεων & Σύμβουλος σε θέματα πολιτισμού του πρώην Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή (2009 - σήμερα). Έχει επίσης εργαστεί ως Διευθύντρια Δημοσίων Σχέσεων & Σύμβουλος σε θέματα πολιτισμού του Πρωθυπουργού κ. Κώστα Καραμανλή (2004-2009), Διευθύντρια Δημοσίων Σχέσεων και Σύμβουλος σε θέματα πολιτισμού του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης , κ. Κώστα Καραμανλή (1997-2004), Σύμβουλος Δημοσίων Σχέσεων του Βουλευτή της αντιπολίτευσης Μιλτιάδη Βέρετ, (1994-1997). Υπεύθυνη Έργου του project για το Αρχείο Πετρόφ (1993-1994) και Εκπαιδευτική και Πολιτιστική Ακόλουθος - Ελληνική Πρεσβεία στο Λουξεμβούργο (1990-1993). Το εκπαιδευτικό της υπόβαθρο περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, σπουδές στην Ελληνική Ιστορία και Πολιτισμό (BA), Πολιτισμική Διαχείριση (Msc), Ψυχολογία των MME (MSc) και Βιβλιοθηκονομία (BA). Έχει επίσης πραγματοποιήσει διαλέξεις και έχει δημοσιεύσει άρθρα σε περιοδικά και εφημερίδες.

Ελένη Γερολυμάτου | Προϊσταμένη Τμήματος Δημοσίων Σχέσεων του ΕΟΤ. Πτυχιούχος του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου στις Σπουδές Πολιτισμού και του μεταπτυχιακού προγράμματος "Το θέατρο ως πολιτικός και κοινωνικός θεσμός στη Μεσόγειο κατά την Αρχαιοτητα" στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Στη διπλωματική της εργασία ασχολήθηκε με τη διαχρονικότητα του αρχαίου θεάτρου και τη συμβολή του στην τουριστική ανάπτυξη της χώρας.

Δημήτρης Γιολάσης | Ο Δημήτρης Γιολάσης γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (Διοίκηση Επιχειρήσεων). Εργάζεται από το 1982 στο σχεδιασμό, την οργάνωση και διεύθυνση καλλιτεχνικών παραγωγών. Έχει εργαστεί –μεταξύ άλλων– στην εταιρεία Kritas Productions (Θ. Κρίτας), στον Οργανισμό Μεγάρου Μουσικής Αθηνών, στην Ο.Ε. «Αθήνα 2004», στον Οργανισμό «Πάτρα Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης 2006», στο «Φεστιβάλ Αιγαίου», καθώς επίσης και ως production designer σε διεθνείς καλλιτεχνικές παραγωγές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Από το 2010 εργάζεται ως σύμβουλος πολιτιστικής διαχείρισης, ενώ παράλληλα ασχολείται με τον σχεδιασμό και εποπτεία υλοποίησης προγραμμάτων του ΕΣΠΑ 2007-2013 και 2014-2020 σε συνεργασία με πολιτιστικούς φορείς της χώρας. Είναι σύμβουλος διοίκησης και προγραμματισμού του Ι.Μ.Κ. και υπεύθυνος επιχειρησιακού σχεδιασμού.

Ολυμπία Γλυκιώτη | Υποψήφια διδάκτωρ του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Σπούδασε Πολιτιστική Διαχείριση στο Τμήμα Επικοινωνίας, Μέσων και Πολιτισμού του Παντείου Πανεπιστημίου. Το 2009 ολοκλήρωσε τις μεταπτυχιακές σπουδές της στο Université Paris 7-Denis Diderot (Master II "Lettres, Arts et Pensée Contemporaine") και το 2016 αποφοίτησε από το μεταπτυχιακό πρόγραμμα του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Τα επιστημονικά της ενδιαφέροντα εστιάζονται στην αισθητική της σύγχρονης σκηνής, την νεώτερη και σύγχρονη δραματολογία και στη θεωρία του δράματος. Κατά τις περιόδους 2016-2017 και 2017-2018 συμμετείχε στην ερευνητική και δραματουργική ομάδα για την σειρά εκδηλώσεων Συνέβη στην Ελλάδα που διοργάνωσε το Εθνικό Θέατρο με θεματικές από την ελληνική ιστορία. Έχει συμμετάσχει στην επιμέλεια θεατρικών προγραμμάτων και έχει συμμετάσχει σε επιστημονικά συνέδρια.

Ευδοκία Δεληπέτρου | Η Ευδοκία Δεληπέτρου είναι θεατρολόγος και ασχολείται με την έρευνα και τη δραματουργία. Έχει σπουδάσει στο Royal Holloway University of London και στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Αθήνας, όπου είναι και υποψήφια διδάκτωρ με θέμα τους σκηνικούς μηχανισμούς της ελληνικής ταυτότητας στο Εθνικό Θέατρο. Ως δραματολόγος και ερευνήτρια συνεργάζεται με καλλιτεχνικές ομάδες όπως Ομάδα7, MUSA, InBetween κ.α. Συμμετείχε επίσης στην ιστορική – θεατρική δράση Συνέβη στην Ελλάδα, στο Εθνικό Θέατρο (2017-2018). Ως θεατρολόγος και ερευνήτρια είναι επιστημονική υπεύθυνη του προγράμματος ψηφιοποίησης του Αρχείου Rovinj στο Δήμο Πειραιά και πήρε μέρος στο επιστημονικό πρόγραμμα «Ψηφιοποίηση και ανάδειξη του αρχείου του Εθνικού Θέατρου» και στο «Θεατρικό Αναλόγιο 2005». Το ακαδημαϊκό έτος 2015-2016 διδάξει ιστορία στη δραματική σχολή Μοντέρνοι Καιροί. Από το 2014 συμμετέχει σε επιστημονικά συνέδρια και εκδόσεις, με ανακοινώσεις και άρθρα. Είναι μέλος του Επιστημονικού Συλλόγου Θεατρολόγων και του Ευρωπαϊκού Δικτύου Έρευνας και Τεκμηρίωσης Αρχαίου Δράματος (Arc-Net).

Stefan Donath | Ο Stefan Donath είναι ερευνητικός συνεργάτης στο Διεθνές Κέντρο Ερευνών "Interweaving Performance Cultures" στο Freie Universität Berlin. Σπούδασε Θεατρικές Σπουδές, Πολιτικές Επιστήμες και Δημοσιογραφία στο Freie Universität Berlin και στο Université Paris VIII. Είναι ο συγγραφέας του έργου *Protestchöre. Zu einer neuen Ästhetik des Widerstands* [Διαμαρτυρίες Χορού]. Προς μια Νέα Αισθητική της Αντίστασης] η οποία δημοσιεύθηκε το 2018. Είναι μέλος του Kulturpolitische Gesellschaft e.V. [Πολιτιστική Πολιτική Εταιρεία] και μέλος της Freie Volksbühne Berlin e.V. (Γερμανία). Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα αφορούν τους τομείς της μεταμορφωτικής αισθητικής, των παραστάσεων αρχαίων ελληνικών τραγωδιών, των πλαισίων και εννοιών που σχετίζονται με την τέχνη της περφόρμανς, της πολιτικής αισθητικής, της συμμετοχικής τέχνης, της πολιτιστικής πολιτικής και του ακτιβισμού.

Jörn Eitzold | Καθηγητής στο Ινστιτούτο Θεατρικών Σπουδών. Έλαβε το διδακτορικό του δίπλωμα (Habilitation) το 2015 στο Πανεπιστήμιο Goethe της Φρανκφούρτης με θέμα διατριβής "Gegend, Rhythmus, Choir. Hölderlins untmögliches Theater" ("Περιοχή, Ρυθμός, Χωρδία. Το Ανέφικτο Θέατρο του Hölderlin"). Επίσης, το 2015 δίδαξε στο Γερμανικό Τμήμα του Northwestern University, Evanston, στο Ιλινόις, με την ερευνητική υποτροφία "Feodor Lynen Research for Experienced Researchers" του ίδρυματος Alexander von Humboldt. Εργάστηκε ως ερευνητικός συνεργάτης και υπότροφος στα πανεπιστήμια της Φρανκφούρτης, του Γκίσεν, του Έφφουρτ και της Βαϊμάρης. Σπούδασε στο Ινστιτούτο Εφαρμοσμένων Θεατρικών Σπουδών στο Γκίσεν. Το διάστημα 1999 - 2003 εργάστηκε ως σκηνοθέτης και θηθοποιός σε παραστάσεις στη Γερμανία και στο εξωτερικό. Έχει δημοσιεύσει πολυάριθμα άρθρα για το θέατρο και την πολιτική, για το ρυθμό και τη μετα-βιομηχανική εργασία, για τους Guy Debord, Walter Benjamin, Karl Marx, Adolphe Appia, Jacob von Uexküll.

Τζωρτζίνα Κακουδάκη | Η Τζωρτζίνα Κακουδάκη είναι σκηνοθέτης και θεατρολόγος. Από το 2009, σκηνοθετεί θεατρικές παραστάσεις για νέους με θέμα την επανεφεύρεση των κλασικών θεατρικών κειμένων της αρχαίας Ελλάδας και της παγκόσμιας δραματουργίας στη σύγχρονη σκηνή. Έχει συνεργαστεί ως δραματουργός σε παραστάσεις θεάτρου και χορού και έχει οργανώσει πλήθος Φεστιβάλ Νέων Δημιουργών σε συνεργασία με διάφορους οργανισμούς και θέατρα. Έχει διδάξει μαθήματα σχετικά με το θέατρο στην εκπαίδευση σε τμήματα Θεατρικών Σπουδών (Πανεπιστήμιο Πατρών, Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στο Ναύπλιο) και Παιδαγωγικής (Πανεπιστήμιο Αθηνών, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας στο Βόλο) και έχει παρουσιάσει διαλέξεις και βιωματικά εργαστήρια σε πανεπιστήμια και θεατρικούς οργανισμούς στο εξωτερικό (Μεξικό, Ιράν, Κίνα, Ισλανδία, Σερβία, Λευκωρωσία, Λιθουανία, Βέλγιο, κτλ). Από τον Απρίλιο του 2016 είναι σύμβουλος των εκπαιδευτικών προγραμμάτων και υπεύθυνη του Λυκείου Επιδαύρου – Διεθνούς Θερινού σχολείου αρχαίου δράματος του Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου.

Χρήστος Καρανάτσης | Ο Χρήστος Καρανάτσης είναι σκηνοθέτης, περφόρμερ και δημοσιογράφος. Έχει σπουδάσει θέατρο, κινηματογράφο και δημοσιογραφία στην Ουαλία ενώ είναι κάτοχος μεταπτυχιακού τίτλου στην υποκριτική και τη σκηνοθεσία στο αρχαίο ελληνικό θέατρο από το Royal Holloway του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Ως ερμηνευτής και σκηνοθέτης έχει συνεργαστεί με διακεκριμένους Έλληνες και διεθνείς καλλιέργεις ενώ έχει παρουσιάσει δουλειά του στην Ελλάδα και τη Μεγάλη Βρετανία. Παράλληλα έχει εργαστεί ως θεατροπαιδαγωγός σε ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα. Ως δημοσιογράφος και παρουσιαστής πολιτιστικών προγραμμάτων έχει εργαστεί στο ραδιόφωνο και το διαδίκτυο ενώ έχει συνεργαστεί και με διεθνή τηλεοπτικά δίκτυα όπως το CNN και BBC ως διερμηνέας, συντάκτης και βοηθός ανταποκριτή. Από το 2017 μέχρι σήμερα εργάζεται στο τμήμα εκπαιδευτικών προγραμμάτων του Φεστιβάλ Αθηνών & Επιδαύρου.

Sebastian Kirsch | Ο Sebastian Kirsch είναι Γερμανός ακαδημαϊκός του θέατρου, πρόσφατα ερευνητής στο Τμήμα Γερμανικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης. Έχοντας εργαστεί ιδιαίτερα επάνω στην ιστορία του μπαρόκ θέατρου καίτου αρχαίου χορού, κατέχει διδακτορικό δίπλωμα ("Das Reale der Perspektive", 2011, έκδοση 2013) και ακαδημαϊκή επτάρκεια ("Chor-Denken", 2018, η έκδοση αναμένεται το 2020) από το Ruhr-Universität Bochum. Είχε επίσης ερευνητικές θέσεις στα πανεπιστήμια της Βιέννης και του Ντίσελντορφ. Παράλληλα με το ακαδημαϊκό του έργο εργάστηκε ως επιμελητής και συντάκτης στο γερμανικό θεατρικό περιοδικό "Theater der Zeit" (2007-2013) και συνεργάζεται ως δραματουργός με τους σκηνοθέτες και τους ερμηνευτές Johannes Schmit και Hans-Peter Litscher.

Markus Kubesch | Ο Markus Kubesch σπούδασε σκηνοθεσία θεάτρου στο Πανεπιστήμιο Μουσικής και Δραματικής Τέχνης Mozarteum Salzburg, στο Σάλτσμπουργκ. Εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτης στα κρατικά θέατρα του Ντίσελντορφ (Γερμανία) και της Ζυρίχης (Ελβετία) και σκηνοθέτης έργα στην Αυστρία, τη Γερμανία και την Ελβετία. Σήμερα συντάσσει τη διατριβή του εστιάζοντας στις πρακτικές του κωμικού στοιχείου στη διαδικασία της θεατρικής προβάς. Τη διατριβή του επιβλέπει η καθηγήτρια Julia Stenzel.

Ελένη Κουτσηλάσου | Υποψήφια διδάκτωρ στο Εθνικό και Καποδιαστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Σπούδασε στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών καθώς και στην δραματική σχολή του Θεάτρου Τέχνης Καρόλου Κουν. Υπήρξε βοηθός του Στάθη Λιβαθινού σε παραστάσεις της Πειραματικής Σκηνής. Στις δραστηριότητές της περιλαμβάνονται ανακοινώσεις σε συνέδρια, επιμέλειες θεατρικών προγραμμάτων, δημοσιεύσεις άρθρων, κριτικών και συνεντεύξεων, σχεδιασμός και συμμετοχή στα πλιοτικά προγράμματα θεατρικής και αισθητικής αγωγής στον Δήμο Αθηναίων (2006-2012). Βοηθός του καθηγητή Πλάτωνα Μαυρομούστακου στο μεταπτυχιακό μάθημα του τμήματος θεατρικών σπουδών Εργαστήριο δραματολογικών και σκηνοθετικών πρακτικών σε συνεργασία με το θέατρο Τέχνης (2015-2016) και επίσης στο μάθημα Εργαστήριο Δραματολογικών και Σκηνικών Πρακτικών - Συνεργασία με την Πειραματική Σκηνή -1 του Εθνικού Θέατρου (2018-2019). Για τις θεατρικές περιόδους 2016 – 2017 / 2017-2018 συντόνισε την ερευνητική και δραματουργική ομάδα στη σειρά εκδηλώσεων Συνέβη στην Ελλάδα, στο Εθνικό Θέατρο, σε σκηνοθεσία Ν. Χατζόπουλου. Επιστημονική συνεργάτης στο τριετές φεστιβάλ μεταπλεμπικού Ελληνικού έργου που διοργανώνει το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά(2018-2020) και επιμελήτρια των τόμων που απορρέουν από αυτό.

Μηνάς Μαυρικάκης | Ο Μήνας Μαυρικάκης διετέλεσε ανώτατο στέλεχος marketing και επικοινωνίας της Αθηναϊκής Ζυθοποιίας και Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου και του συμβουλίου μετόχων της. Έχει αναλάβει ποικίλες και πολυβραβευμένες δράσεις τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό όπου έργαστηκε. Στις επιτυχίες του περιλαμβάνονται το λανσάρισμα και η ανάπτυξη γνωστών μαρκών μπύρας αλλά και άλλων προϊόντων, καθώς και η χορηγία της μάρκας Heineken στους Ολυμπιακούς Αγώνες Αθήνα 2004. Υποστήριξε χορηγικά πολλές θεατρικές και εικαστικές δράσεις ως μέλος του συμβουλίου του θεάτρου του Νότου και της Θεατροκίνησης. Σήμερα είναι σύμβουλος επικοινωνίας του ίδρυματος Μιχάλης Κακογιάννης και Πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής επί Καλλιτεχνικών του ίδρυματος. Επιπλέον είναι ο chief strategy officer της εταιρείας επικοινωνίας Pitch, καθώς και γραμματέας στη νεοσύστατη οργάνωση των φίλων του Μουσείου Μοντέρνας Τέχνης.

Αλέξανδρος Μιστριώτης | Ο Αλέξανδρος Μιστριώτης γεννήθηκε στις 17 Αυγούστου 1973 στην Οτάβα (Καναδάς), μεγάλωσε στην Αθήνα και σπούδασε στην Γαλλία, στην ESBAM, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Μασσαλίας. Το καλλιτεχνικό του προφίλ δύσκολα προσδιορίζεται και η δουλειά του κυμαίνεται ανάμεσα στην εικόνα και το κείμενο, στην παρουσία και την αναπαράσταση, στην αυστηρότητα και την αφαίρεση, κλπ. Οι αναπαράσταση των κειμένων του αποτελούν μέρος μιας έρευνας για τη σύγχρονη ορμητικότητα και παραμένουν, ως εκ τούτου, αδημοσίευτα. Καλείται συχνά να μιλήσει για διάφορα θέματα όπως η σχέση τέχνης και κοινωνίας ή η επιρροή της αφήγησης στο κοινό μας παρόν.

Holler Münster | Σπουδασε σκηνοθεσία στο Max Reinhardt Seminar στη Βιέννη της Αυστρίας. Από το 2012, συνεργάζεται με τη θεατρική κολεκτίβα Prinzip Gonzo ως σκηνοθέτης, ηθοποιός, σχεδιάστρια και ερευνήτρια. Έχει συνεργαστεί με τα: Ballhaus Ost του Βερολίνου, Θέατρο Junges Göttingen, Schauspielhaus του Γκράτς, Θέατρο της Βόνης, Θέατρο του Heilbronn, Landestheater Niederösterreich St. Pölten, Staatstheater Schwerin, Staatstheater Braunschweig, Volkstheater της Βιέννης και στη Schaubühne Berlin. Ενώ έχει φιλοξενηθεί ως λέκτορας και σκηνοθέτης στα πανεπιστήμια του Γκράτς, του Ρόστοκ, της Βιέννης, του Αννόβερο και του Μπρούνσγουκ. Το 2013 κέρδισε το βραβείο του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Επιστημών και 'Έρευνας για το έργο "The Nibelungen" (2012). Με την κολεκτίβα Prinzip Gonzo και το έργο "Spiel des Lebens" (το 2014, σε συνεργασία με την Ballhaus Ost) ήταν υπωψήφια για το βραβείο καλύτερης θεατρικής παραγωγής νέων, ενώ έλαβε την 1η θέση στο Virtual Theatertreffen του nachtkritik.de. Το 2018 προσκλήθηκε στο Heidelberg Stückemarkt για την παρουσίαση του έργου "Vereinte Nationen". Για το 2019/2020 επιχορηγείται από το Ομοσπονδιακό Πολιτιστικό Ίδρυμα για διετή συνεργασία της κολεκτίβας με το Staatstheater Saarbrücken και το Θέατρο Théâtre de la Manufacture στη Νανσύ. Σήμερα είναι επικεφαλής του προγράμματος του φεστιβάλ "30 Jahre Friedliche Revolution und Mauerfall" ("30 Χρόνια ειρηνική επανάσταση και πτώση του τείχους του Βερολίνου") στο Βερολίνο.

Παναγιώτης Νόιφελτ | Ο Παναγιώτης Νόιφελτ έχει διπλό επαγγελματικό και ακαδημαϊκό υπόβαθρο, δημιουργικό και τεχνικό, καθώς έχει σπουδάσει υποκριτική, σκηνοθεσία, οικονομική διαχείριση αερομεταφορών. Στηρίζει νέα μοντέλα εκπαίδευσης και καλλιέργειας καθώς πιστεύει πως οι τρέχουσες σχέσεις του εκπαιδευτικού συστήματος με τις αγορές τείνουν να απομακρύνουν τον άνθρωπο από βαθύτερες ανάγκες του που τον συνδέουν με την ίδια τη διαχείριση της γνώσης, την επιστημοσύνη, την καλλιέργεια και την κατανόηση των κοινωνικόπολιτικών φαινομένων, οδηγώντας τον μακριά από τη φύση και από τον αγώνα για έναν καλύτερο πολιτισμό. Ιδρυτής και Πρόεδρος στο Διεθνές Ανεξάρτητο (κοινοπραξία πολιτιστικών, ερευνητικών και παραγωγικών φορέων πολιτισμού. Έργο: Έρευνα, Πολιτιστική Πολιτική, Οικονομία και Διαχείριση) και στο Συμβούλιο Τεχνών της Ελλάδας. Δημιούργησε και προώθησε σειρά προτάσεων, προϊόντων πληροφορικής τεχνολογίας και διαδικτύου και παραγωγές τέχνης με Ciel και Artality Παράγουμε Ονειρα®, σε τριάντα εννέα παραγωγές. Κατά τη πρώτη επαγγελματική του χρονία εργάστηκε ως ηθοποιός, σκηνοθέτης, επιμελητής και παραγωγός στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Συμμετέχει ως διοργανωτής ή συνδιοργανωτής σε συνέδρια Πολιτισμού, Αερομεταφορών και Οικονομικής Ανάπτυξης και ως κεντρικός ομιλητής σε πλήθος συνεδρίων και εκδηλώσεων κάθε χρόνου.

Μέτη Παναγιωτοπούλου | Είναι χορογράφος και πραγματοποιεί έρευνα στις παραστατικές τέχνες. Το ενδιαφέρον της στρέφεται γύρω από τις μεθόδους αυτοσχεδιασμού, την δημιουργία μιας εμπειρίας θέασης καθώς και την διάδραση με τον θεατή. Είναι απόφοιτος της Ανώτερης Επαγγελματικής Σχολής Χορού της Δέσποινας Γρηγοριάδου και της Νομικής Σχολής Αθηνών, ενώ κατέχει και Μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών στις παραστατικές τέχνες από το Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου. Από το 2007 μέχρι το 2018 διηγήθηκε την καλλιτεχνική ομάδα «Αλλαχού» (αλλαχού σημαίνει αλλού) με την οποία δραστηριοποιήθηκε στο θέατρο και στο χορό. Από το 2016 είναι υπεύθυνη καλλιτεχνικού προγραμματισμού στις «Γιορτές Ρόκκας», ένα φεστιβάλ τεχνών που πραγματοποιείται κάθε Αύγουστο, στη Ρόκκα και στην Κερά Χανίων. Το 2019 δημιούργησε το «Μεταξώτο», χώρο έρευνας και πρακτικής των παραστατικών τεχνών, στα Χανιά της Κρήτης.

Γιώργος Πλειός | Ο Γιώργος Πλειός είναι Καθηγητής και Διευθυντής του Εργαστηρίου Κοινωνικής Έρευνας στα ΜΜΕ του Τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Πιο πρόσφατες δημοσιεύσεις του είναι: Η πολιτική των ειδήσεων (2016), Problemas sociales e Internet: de la individualización al aislamiento social y la desigualdad social (2016), Communication and Symbolic Capitalism. Rethinking Marxist Communication Theory in the Light of the Information Society (2015), Facebook και κρίση: εναλλακτική πληροφόρηση ή προσαρμογή? (2015), Οι ειδήσεις της κρίσης (2015), Social media in time of crisis (2014), Κρίση και ΜΜΕ: από την πολιτική λογική προς μια λογική του μέσου δευτέρου βαθμού (2014), H1N1 and news. Information or panic? (2014). Η κρίση και τα ΜΜΕ (2013, εππ.). Είναι μέλος ελληνικών και διεθνών επιστημονικών φορέων και Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινωνιολογικής Εταιρείας (ΕΚΕ). Από τον Νοέμβριο 2016 είναι μέλος του Δ.Σ. του Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ). Από τον Δεκέμβριο 2017 είναι εκ νέου Πρόεδρος του Τμήματος Επικοινωνίας και ΜΜΕ του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Richard Seaford | Ομότιμος Καθηγητής Αρχαίων Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο του Exeter. Είναι συγγραφέας πολλών βιβλίων για την Αρχαία Ελλάδα (δράμα, Όμηρος, Διονύσος, τελετουργία, φιλοσοφία, οικονομία και οι αλληλεπιδράσεις τους), μερικά από τα οποία μεταφράζονται στα ελληνικά. Τα πολυάριθμα άρθρα του δημοσιεύονται από την Journal Hellenic Studies στο Times Literary Supplement, από την Journal of Theological Studies στο Historical Materialism. Το 2009 ήταν Επίτιμος Πρόεδρος της Βρετανικής Ένωσης Κλασσικιστών. Η έρευνά του χρηματοδοτήθηκε από το Ίδρυμα Leverhulme και το Συμβούλιο Έρευνας για τις Τέχνες και τις Ανθρωπιστικές Επιστήμες. Επιλεγμένες δημοσιεύσεις του εκδόθηκαν το 2019 στο Cambridge University Press. Το επόμενο βιβλίο του είναι μια ιστορική σύγκριση της πρώιμης φιλοσοφίας στην Ελλάδα και την Ινδία (CUP 2020).

Ροδάνθη Σεντούκα | Η Ροδάνθη Σεντούκα ίδρυσε τη Red Design Consultants το 1992 αφού εντόπισε την άμεση ανάγκη για branding στην Ελληνική αγορά. Η πρωτοποριακή εργασία της, το πάθος και το δημιουργικό της όραμα, έχουν συντελέσει στην ανάπτυξη και δημιουργία μαρκών όπως TATOI CLUB, APIVITA, METAXA, AB KONTA ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΗ, KYKNOS, GERMANOS, ERRE DUE και την ταυτότητα των καταστημάτων της EUROBANK. Είναι μέλος της Διεθνούς Ένωσης Σχεδιαστών (International Design Association) ICOGRADA, του Art Directors Club of N.Y., του Art Center Alumni, της ΕΔΕΕ και Μέλος της Συμβούλευτικής Επιτροπής επί Καλλιτεχνικών Θεμάτων στο "Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης" (MCF). Είναι δημιουργός του Εμβλήματος των Ολυμπιακών Αγώνων ΑΘΗΝΑ 2004, του πολυβραβευμένου οικολογικού YoYo bench και της δημιουργικής πλατφόρμας *etsi*. Έχει εκθέσει έργα της στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης (MCF) στις εκθέσεις **etsi για το περιβάλλον** και **etsi for Hellas**.

Έλενα Τιμπλαέξη | Μέλος Ε.Ε.Π. στο Εργαστήριο Νέων Τεχνολογιών στην Επικοινωνία, την Εκπαίδευση και τα ΜΜΕ του Τμήματος ΕΜΜΕ του ΕΚΠΑ. Ολοκλήρωσε διετή μεταδιδακτορική έρευνα (2015-2017) στον τομέα "Ψηφιακά Μέσα και Θέατρο" στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Ε.Κ.Π.Α. με υποτροφία Αριστείας I.K.Y.-Siemens. Δίδαξε στο Τμήμα Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης σεμινάριο το εαρινό εξάμηνο του 2018. Σ.Ε.Π. στις Θεατρικές Σπουδές στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου ως επιβλέπουσα μεταπτυχιακών διατριβών (2015-2017). Εκπόνησε τη διδακτορική της διατριβή με τίτλο "Αναλογικά και Ψηφιακά Παιχνίδια Ρόλων: η μαθησιακή και θεατρική διάσταση", με υποτροφία του I.K.Y. στα Παιδαγωγικά, στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Ε.Κ.Π.Α. (2014). Υπότροφος του Κοινωφελούς Ιδρύματος Αλέξανδρος Σ. Ωνάσης στη Θεατρική Πρακτική, μαθήτευσε στο πλευρό των Ridiculusmus στο Ηνωμένο Βασίλειο (2005-07). Βραβευμένη θεατρική συγγραφέας (Κρατικός Διαγωνισμός Συγγραφής Θεατρικού έργου ΥΠΠΟ, 2008). Σκηνοθέτης της θεατρικής ομάδας Utopiart (2002-2008) και συνυπεύθυνη της καλλιτεχνικής σύμπραξης Magenta (2011~), σκηνοθετεί παραστάσεις - performances και δημιουργεί έργα βίντεο.

Jonas Tinios | Ανθρωπολόγος της τέχνης και μεταδιδακτορικός ερευνητής στο Πρόγραμμα Making Differences στο Κέντρο Ανθρωπολογικής Έρευνας Μουσείων και Κληρονομιάς (CARMAH), με έδρα το Τμήμα Ευρωπαϊκής Εθνολογίας, στο Πανεπιστήμιο Humboldt-Universität zu Berlin, στη Γερμανία. Μετά από Αγγλικές και Αμερικανικές Σπουδές, καθώς και σπουδές κοινωνικής και πολιτισμικής ανθρωπολογίας στα πανεπιστήμια Münster (Γερμανία) και Cambridge (Ηνωμένο Βασίλειο), ολοκλήρωσε τη διδακτορική του διατριβή για το θέατρο και τη μετανάστευση στο Τμήμα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας στο King's College του Πανεπιστημίου του Cambridge (Ηνωμένο Βασίλειο). Η μεταδιδακτορική του έρευνα επικεντρώνεται στο πώς οι επιμελητές του Βερολίνου, οι σύγχρονοι καλλιτέχνες και τα ιδρύματα τέχνης αντιμετωπίζουν τις έννοιες της ετερότητας και της διαφορετικότητας. Μαζί με τον καθηγητή Roger Sansi (Βαρκελώνη), συντονίζει το Δίκτυο Ανθρωπολογίας και Τεχνών της Ευρωπαϊκής Ένωσης Κοινωνικών Ανθρωπολόγων.

Oliver Zahn | Γερμανός καλλιτέχνης που εργάζεται στο θέατρο. Στα δοκίμια του εξετάζει θέματα σχετικά με τον εθνικισμό, τη μνήμη, την ιστορία και τη σωματικότητα. Με βάση την εκτεταμένη έρευνα πεδίου, τη σκηνή και τα αρχεία, οι εργασίες του βρίσκονται στη διασταύρωση της τέχνης και του σύγχρονου χορού. Τα προηγούμενα έργα του περιλαμβάνουν το SITUATION WITH OUTSTRETCHED ARM (βασισμένο στην ιστορία του ναζιστικού χαιρετισμού), το SITUATION WITH DOPPELGÄNGER (με τον Julian Warner, για την πολιτιστική οικειοποίηση) και το SECOND ESSAY ON GYMNASTICS (για την επιπλέοντη της πολιτειότητας στην ιστορία του Γερμανικού Κινήματος Γυμναστικής).

Σαράντος Ζερβουλάκος | Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1980 από πατέρα Έλληνα και Γερμανίδα μητέρα. Αποφοιτώντας από το γερμανικό γυμνάσιο ξεκίνησε σπουδές Ιατρικής. Σπούδασε στο Max Reinhardt Seminar στη Βιέννη από το 2006 μέχρι το 2010, στο Τμήμα Σκηνοθεσίας. Από το 2010 και μετά παρουσιάσεις δουλειές μεταξύ άλλων στο Schauspielhaus του Ντίεσλντορφ, στο Schauspielhaus του Γκράτς, στο Theater Oberhausen, στο Staatstheater του Μάιντς, στο Schauspiel της Λειψίας, στο Residenztheater του Μονάχου, στο Volkstheater και στο Burgtheater της Βιέννης, στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και στο Εθνικό Θέατρο στην Αθήνα. Η παραγωγή «Καλοκαιρινή Νύχτα» του David Greig και Gordon McIntyre, την οποία σκηνοθέτησε το 2011, ήταν υποψήφια για το θεατρικό βραβείο Nestroy στην κατηγορία "Καλύτερος νέος δημιουργός".

Dominic Zerhoch | O Dominic Zerhoch είναι ερευνητής στο πρόγραμμα DFG και εργάζεται επί του παρόντος για το διδακτορικό του δίπλωμα στο Ινστιτούτο Μελετών Κινηματογράφου, Θεάτρου, Μέσων και Πολιτισμού, στο Πανεπιστήμιο Johannes Gutenberg-Universität του Μάιντζ. Εργάστηκε ως διευθυντής θεάτρου και βοηθός σκηνοθέτης στο θέατρο της Χαϊδεμβέργης και στη Στούγκαρδη. Είναι επίσης μέλος της ερευνητικής ομάδας SoCuM (ομάδα κοινωνικών και πολιτιστικών σπουδών στο Μάιντζ) για τα εμβυθιστικά περιβάλλοντα. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζουν στο Oberammergau και στο θρησκευτικό δράμα Passion Play, στη σωματικότητα και στη θεωρία της σωματοποίησης, στη θεωρία του χώρου και τη σκηνογραφία.

[CVs]

Julia Stenzel | Head of the resident at MCF research-artistic Team of Forum Internationale Wissenschaft of the University of Bonn | Julia Stenzel is a German scholar, working on the history and theory of theatre and media culture. Holding a PhD and Venia Legendi in Theatre Studies, she is currently working as a substitute professor of religion and society at the University of Bonn. Julia has been a Junior Professor of Theatre Studies at JGU Mainz since 2012. In her habilitation (Munich, 2017), she focused on receptions of Athenian theatre in 19th c. Together with Dr. Jan Mohr (Medieval Literature, LMU Munich), she is PI of a project on the evolution of Oberammergau and its Passion Play (funded by Deutsche Forschungsgemeinschaft since 2017). Julia's research interests are in theatrical and literary reception studies (e.g. ancient Greek theatre), theatre and religious practice, theories of theatre and culture, and in the theatricality of political practice. She has published widely on the re-politicisation of Greek theatre, on receptions of early modern theatre, and on theatre and media theory.

Platon Mavromoustakos | Head of the European Network of Research and Documentation of Performances of Ancient Greek Drama (ARC-NET) | Professor at the Department of Theatre Studies, National and Kapodistrian University of Athens. He is a founding member of the European Network of Research and Documentation of Performances of Ancient Greek Drama and member of its coordination committee. He has collaborated with many theatre organizations in Athens, directed research projects and published on twentieth century theatre and stage directing, ancient drama in modern times, modern Greek theatre, reception of Italian Opera and French theatre.

Ilan Bachl | Born in 1986 in Munich, Germany, lives and works in Munich. Graduated in fine arts at the Academy of fine arts Munich in the class of Olaf Nicolai in 2017. His work is interested in questions about different states of our reality and their representations, as well as speculative ideas about artificial forms of life and conscience. In his art production, he connects influences and techniques from different disciplines to create stage like scenarios with a fictional narrative. His work has been exhibited in Galerie der Künstler München (DE), Kunsthalle München (DE), Kunstverein München (DE), Instituto Cervantes München (DE) and Eingen+Art Lab Berlin (DE), and has been published in the publication "Terminal" (2015) by Nora Schultz and Keren Cyttner at Sternberg Press. He has been awarded the stipend of the Salzburg international summer academy (2015) as well as the stipend of the XXV - Artist Research Laboratory in Como (IT) with Kasper König, Ei Arakawa and Nora Schultz.

Anna M. Pasco Bolta | Born in Barcelona in 1990, works and lives in Germany. Graduated in Fine Arts at the University of Barcelona and in Olaf Nicolai's class at the Academy of fine arts Munich. Her work is interested in the structures and systems of organization of reality and links different disciplines of the scientific-technical fields with art. Her work has been exhibited in Kunsthalle München (DE), Kunstverein München (DE), Galerie der Künstler München (DE), [KSA:K] (MDA), Instituto Cervantes München (DE) and Eingen+Art Lab Berlin (DE). She has been awarded with Ambartgent'15 (ES), Windmann Kunstpreis'16 (DE), XXI Biennal d'art contemporani català (ES), Junge Kunst der Alten Hansestadt Lemgo 2019/20 (DE) and Kurzfristige Studienaufenthalt für Graduierte im Fachbereich Bildende Kunst in Vienna for DAAD 2019/20 (DE).

Evdokia Delipetrou | Evdokia Delipetrou is a theatre studies researcher and dramaturg. She has studied drama and theatre at the Royal Holloway University of London and the National and Kapodistrian University of Athens, where she is currently a PhD candidate studying the stage mechanisms of Greek identity at the National Theatre of Greece. As a dramaturg and a researcher she collaborates with several performance groups such as Omada7, MUSA, InBetween. She also participated in the historical – performative project Sinevi stin Ellada (It happened in Greece) at the National Theatre of Greece (2017-2018). As a researcher she is a scientific coordinator in the programme of digitalization of Rondiris Archive (Municipality of Peiraeus) and took part in the programme: Digitization and promotion of the Greek National Theatre archive and Analogio festival 2005. In 2015-2016 she taught theatre history in Modern Times Drama School. She has been participating in scientific conferences and publications with announcements and articles since 2014. She is a member of the Pan-Hellenic Scientific Association of Theatrolgists and the European Network of Research and Documentation of Performances of Ancient Greek Drama (Arc-Net).

Stefan Donath | Stefan Donath is Research Associate at the International Research Center "Interweaving Performance Cultures" at Freie Universität Berlin. He studied Theatre Studies, Political Science and Journalism at Freie Universität Berlin and at Université Paris VIII. He is the author of Protestchöre. Zu einer neuen Ästhetik des Widerstands [Protest Choruses. Towards a New Aesthetic of Resistance] which has been published in 2018 by transcript. He also works as an editor for screenplays and reviewer for ZDFE.drama. He is member of the Kulturpolitische Gesellschaft e.V. [Cultural Political Society] and member of Freie Volksbühne Berlin e.V. (Germany). His research interests are in the fields of transformative aesthetics, performances of ancient Greek tragedies, performance-related concepts, political aesthetics, participatory art, cultural politics and activism.

Jörn Etzold | Jörn Etzold has been a professor at the Institute of Theatre Studies since July 2017. From October 2016 to June 2017, he acted as a substitute professor on this position. Jörn Etzold received his state doctorate (Habilitation) in 2015 at the Goethe University Frankfurt am Main with the professorial dissertation "Gegend, Rhythmus, Chor. Hölderlins unmögliches Theater (Area, Rhythm, Choir. Hölderlin's Impossible Theatre)". Also in 2015, he was Visiting Associate Professor at the German Department of Northwestern University, Evanston, Illinois, with a "Feodor Lynen Research Fellowship for Experienced Researchers" of the Alexander von Humboldt Foundation. He worked as a research associate and fellow at the universities of Frankfurt, Giessen, Erfurt and Weimar. Jörn Etzold studied at the Institute for Applied Theatre Studies in Giessen. Between 1999 and 2003 he worked as a director and performer on theatre projects in Germany and abroad. Publications on theatre and politics, on rhythm and on post-industrial labor, on Guy Debord, Walter Benjamin, Karl Marx, Adolphe Appia and Jacob von Uexküll.

Helen Gerolymatou | Head of the Public Relations Department of Greek National Tourism Organisation. She holds a bachelor degree in Greek Culture from the Open University of Greece and a Master degree in theater as a political and social institution in the Mediterranean during antiquity from the Aegean University.

Olympia Glykioti | PhD candidate at the Theatre Studies Department (National and Kapodistrian University of Athens). She has studied Cultural Management at the "Communication, Mass Media and Culture" Department (Panteion University). Her research focuses on contemporary stage aesthetics, modern and contemporary drama and drama theory. During the 2016-2017 and 2017-2018 theatre seasons, she has participated in the coordination of the dramaturgy and research team which has supported the series of performances It happened in Greece (Greek National Theatre). She has also participated in scientific conferences and in theatre program editions.

Georgina Kakoudaki | Georgina Kakoudaki is a theatre director, theatre educator and theorist. Since 2009, Georgina has been directing professional theatre performances for adolescent audiences focusing on the reinvention of classical texts of ancient Greek and world theatre on the contemporary stage. She has also collaborated with over 30 theatre and dance companies as a dramaturg and has organized a large number of New Artists festivals alongside a series of organizations and theatres. As an educator, Georgina has taught theatre as education and other related topics in Theatre Studies (University of Patras, University of Peloponnese in Nafplio, Greece) and Pedagogy University departments (University of Athens, University of Thessaly in Volos, Greece) and has led experiential workshops and lectures at universities and theatre organizations abroad. Since April 2016, she is co-curator of Educational Programmes and Head of the Epidaurus Lyceum – International summer school of ancient drama of the Athens and Epidaurus Festival.

Christos Karanatsis | Christos Karanatsis is a director, performer and journalist. He has studied theatre, film and journalism in Wales and holds a master's degree in directing and acting in ancient Greek theatre from the Royal Holloway College of the University of London. As a performer and director, he has collaborated with acclaimed Greek and international artists and he has presented his work in Greece and the UK. He has also worked as a theatre pedagogue in private schools. As a journalist and cultural show presenter he has worked in radio and online magazines. He has also collaborated with international media outlets like CNN and BBC as an interpreter, writer and assistant producer. Since 2017 he has been working for the educational programmes department of the Athens & Epidaurus Festival.

Sebastian Kirsch | Sebastian Kirsch is a German theatre scholar currently affiliated as a Feodor Lynen research fellow to the Department of German Studies at New York University, USA. Having worked particularly on the history of the baroque theatre and of the ancient chorus, he holds his PhD ("Das Reale der Perspektive", 2011, publ. 2013) and his habilitation ("Chor-Denken", 2018, publ. to come in 2020) from the Ruhr-Universität Bochum. Mr. Kirsch also had research positions at the universities of Vienna and Düsseldorf. Next to his academic work he worked as an editor and regular author for the German theatre magazin "Theater der Zeit" (2007-2013) and has been cooperating as a dramaturg with directors and performers Johannes Schmit and Hans-Peter Litscher.

Eleni Koutsilaiou | Eleni Koutsilaiou is a graduate of the the Department of Theatre Studies of the National and Kapodistrian University of Athens where she is also a PhD candidate. She has also studied in The Drama School of the Greek Art Theatre Karolos Koun. She has been Stathis Livathinos' assistant in productions at the Experimental Stage of the National Theatre of Greece. She has been an assistant of professor Platon Mavromoustakos in postgraduate courses Workshop of Drama and Stage Practices in collaboration with the Greek Art Theatre Karolos Koun (2015-2016) and Workshop of Drama and Stage Practices in collaboration with the Experimental Stage-1 of the National Theatre of Greece (2018-2019), both in the Department of Theatre Studies. She coordinated the research and dramaturgy group for the project It happened in Greece (National Theatre of Greece, 2016-2018). She is currently a research associate in the triennial festival of Post-war Greek Plays organised by the Municipal Theatre of Piraeus and an editor of the related research volumes.

Markus Kubesch | Markus Kubesch studied theatre directing at the University of Music and Dramatic Arts Mozarteum Salzburg. He worked as an assistant director at state theatres in Düsseldorf (Germany) and Zurich (Switzerland) and has directed plays in Austria, Germany and Switzerland. He is currently working on his dissertation focusing on practices of the comic and comic effects in theatre rehearsal processes. His dissertation is advised by Professor Dr. Julia Stenzel.

Alexandros Mistriotis | Alexandros Mistriotis was born in the Canadian capital of Ottawa. Having been raised in Athens, he moved to France where he studied at ESBAM (the Higher School of Fine Arts of Marseille). His artistic profile is somewhat elusive, with his work consistently oscillating between text and image, presence and representation, rigour and abstraction. Some of his texts have been performed as part of a project for the Théâtre de la Quiétude, while others have contributed to wider research into contemporary oral expression and remain, therefore, unpublished. He is regularly invited to share his ideas on issues such as the relationship between art and society, or the influence of narratives in our shared present.

Minas Mavrikakis | Minas Mavrikakis was Communications & Corporate Affairs Director at Athenian Brewery, member of its Board of Directors and its shareholders board. He has undertaken a variety of award-winning activities both in Greece and abroad. His successes include the launch and development of well-known beer brands and other products, as well as sponsorship of the Heineken brand at the Athens 2004 Olympics. He is currently communications consultant and Chairman of the Consulting Committee on Artistic Fields at Michalis Kakogiannis Foundation, as well as chief strategy officer of the Pitch Communications Agency and secretary in the newly established Friends of the Museum of Modern Art.

Holler Münster | Studied directing at the Max Reinhardt Seminar in Vienna, Austria. Since 2012 collaboration with the theatre collective Prinzip Gonzo as director, actor, designer and thinker. Works at Ballhaus Ost Berlin, Junges Theater Göttingen, Schauspielhaus Graz, Theater Bonn, TheaterHeilbronn, Landestheater Niederösterreich St. Pölten, Staatstheater Schwerin, Staatstheater Braunschweig, Volkstheater Wien and Schaubühne Berlin. Guest lecturer/director in Graz, Rostock, Vienna, Hanover and Braunschweig. With Prinzip Gonzo's project "Spiel des Lebens" (2014, cooperation with Ballhaus Ost) nominated as Best Newcomer Production of Theater heute and 1st place at the Virtual Theatertreffen of nachtkritik.de. Currently head of program of the festival "30 Jahre Friedliche Revolution und Mauerfall" in Berlin.

Panayiotis Neufelt | Panayiotis has a dual professional and academic background, which is both creative and technical, having studied acting, directing, aviation economics and business. Panayiotis, supports new educational and cultural models, as he believes that the current interdependencies of the educational systems and the markets, tend to divert people from their deeper needs, that connect them with the handling of knowledge, science, cultivation and the understanding of the socio-political phenomena, leading them away from nature and from the struggle for a better civilisation. Panayiotis is the Founder and President of the International Independent, which is a consortium of cultural, research and productive culture organizations, focusing on Research, Cultural Policy, Economics and Management and also of the Arts Council Greece. He has launched a series of proposals, IT and internet products and delivered art productions with Ciel and Artality We Produce Dreams®. At his early years he has worked as an actor, theatre director, curator and producer in Greece and abroad and he participates annually as an organizer/co-organizer in conferences focused on Culture, Cultural Economy, Aviation and Development and as a keynote speaker in conferences and events.

Meti Panagiotopoulou | She is a performing arts researcher and practitioner. The main subject of her work is the improvisation methods and interactive processes. She holds a B.A. in Dance, a Legal Law Bachelor from the University of Athens and an MA in Research of Performing Arts from the University of Strasbourg. For the last 15 years, she has worked as a choreographer, artistic programmer, performer and teacher for numerous cultural and non-for-profit organizations, dance-theater groups and schools. More specifically, from 2007 to 2018, she directed «Allahoo Performing Arts Company» [Allahoo means elsewhere] with which she created various projects. Since 2016, she is organizing the artistic events of «Giortes Rokkas» festival that take place in the villages Rokka and Kera of Chania Crete every August. Last year she founded «Metaxoto» in Chania Crete, a cultural space dedicated to research and practice performing arts.

George Pleios | George Pleios is Professor and Director of the Laboratory for Social Research in Mass Media at the National and Kapodistrian University Athens (NKUA). He conducts regularly research of Greek printed, television and online news and has conducted more than 25 research projects as Primary Investigator. Some of his recent research projects are: The media coverage of the Greek referendum 2015 (2015 – 2016), Journalistic Ethics and the Greek Media (2014 – 2015), Crisis, Golden Down and the Media (2014), Crisis and political behavior – the representation of the right wing parties in the Greek media (2014), Crisis and the Facebook (2013). He is a member of Greek and international academic organizations and the current President of the Hellenic Sociological Society. He is also a founding member of the European Centre for Press Freedom and Media Freedom (ECPMF) and former member of its Supervisory Board. Since November 2016 he is board member the Greek National Council for Radio and Television (NCRTV).

Richard Seaford | Emeritus Professor of Ancient Greek at the University of Exeter. He is the author of several books on Ancient Greece (drama, Homer, Dionsyos, ritual, philosophy, economy, and their interrelations), some of them translated into Greek. His numerous articles range from the Journal Hellenic Studies to the Times Literary Supplement, from the Journal of Theological Studies to Historical Materialism. In 2009 he was Honorary President of the UK Classical Association. His research has been funded by the Leverhulme Foundation and the Arts and Humanities Research Council. His selected papers were published in 2019 by Cambridge University Press. His next book is a historical comparison of the earliest philosophy in Greece and in India (CUP 2020).

Rodanthi Senduka | Creative Director and founder of Red Design Consultants, the leading branding agency in Greece. The company was launched in 1992 after realizing the business opportunity for branding in Greece. Spearheading and pioneering design work in the development of brands, image and identity, and visionary programs for some of Europe's leading companies, we have been honored both nationally and internationally with more than 120 awards and distinctions for our cutting edge approach to design. One of the most significant being the award we received for the creation of the Athens 2004 Olympic Games Emblem. In 2010, Yoyo Bench, a new eco design by Red Design Consultants was launched and has been celebrated in several exhibitions around the world (i.e., INNO Design in Hong Kong, Thessaloniki International Fair, Berlin Designwalk, and more). Yoyo Bench was awarded the Shanghai Top Design Award in Shanghai and was also nominated in the German Design Awards, and the New York Festivals International Advertising Awards.

Elena Timplalexí | Laboratory Lecturing Staff member (E.E.P.), NTLab, Department of Communication & Media Studies, University of Athens. Post-doc researcher (2015-17) in Digital media and Theatre, Theatre Studies Department, University of Athens, awarded with an I.K.Y.-Siemens Fellowship of Excellence. Lecturer (spring semester 2018) in Theatre Studies, Department of Philology, University of Crete. Adjunct faculty member (2015-17) and postgraduate dissertation supervisor at Open University Cyprus for the MAtTheatre Studies. Awarded by the Hellenic State Scholarship Foundation (I.K.Y.) with a PhD scholarship (2010-14) for her dissertation on Analog and Digital Role Playing Games: the Learning and Theatrical Dimensions. Alexander C. Onassis Public Benefit Foundation Scholar (2005-07), apprentice in Theatre Practice with Ridiculusmus Theatre Company. Awarded playwright (2008) and theatre director, video artist and performance practitioner, founder of UtopiArt Theatre Company (2002-2008) and co-founder of magenta Artistic Collaboration (2011~), tracing the intersections between media, performance, gaming and education.

Jonas Tinis | He is an anthropologist of art and post-doctoral research fellow on the Making Differences Project at the Centre for Anthropological Research on Museums and Heritage (CARMAH), based at the Department of European Ethnology, Humboldt-Universität zu Berlin, Germany. After studies of British and American Studies as well as social and cultural anthropology at the Universities of Münster (Germany) and Cambridge (UK), he completed his doctoral thesis on theatre and migration at the Department of Social Anthropology and King's College, University of Cambridge (UK). His postdoctoral research explores how Berlin-based curators, contemporary artists, and art institutions engage with notions of alterity and diversity. Together with Prof Roger Sansi (Barcelona), he convenes the Anthropology and the Arts Network of the European Association of Social Anthropologists

Dimitris Yolassis | Dimitris Yolassis was born in Athens and studied at the Athens University of Economics and Business (Business Administration). He has been working in the planning, organization and management of artistic productions since 1982. He has worked – amongst others - at the company Kritas Productions (Th. Kritas), the Athens Concert Hall, the Organising Committee of 'Athens 2004', 'Patras Cultural Capital of Europe 2006', the 'Festival of the Aegean', and also as a Production Designer for international artistic productions in Greece and abroad. Since 2010 he has been working as a Cultural Management Consultant, while also working in the planning and supervision of the implementation of the NSRF 2007-2013 and 2014-2020 programs in partnership with cultural institutions in Greece. He is a Management Consultant for Michael Cacoyannis Foundation and Head of Business Planning.

Dora (Theodora) Vyzovitou | Currently working as Public Relations Director & Senior Cultural Advisor to the former Prime Minister, Mr. Kostas Karamanlis (2009 – present). She has also worked as Public Relations Director & Senior Cultural Advisor to the Prime Minister Mr. Kostas Karamanlis (2004-2009), Public Relations Director & Senior Cultural Advisor to Major Opposition Leader, MP Mr. Kostas Karamanlis (1997-2004), Senior Public Relations Advisor to Major Opposition Leader, MP Miltiadis Evert (1994-1997), Project Manager of the Petrov Archive Project (1993-1994), and Educational and Cultural Affairs Attachée - Greek Embassy in Luxembourg (1990-1993). Her educational background includes, amongst others, studies in Greek History and Culture (BA), Cultural Management (MSc), Media Psychology (MSc) and Library Science (BA). She has also made lectures and published various articles in magazines and newspapers.

Oliver Zahn | Oliver Zahn (1989) is a German theatre maker, working in various capacities both on stage and behind the scenes. Oliver Zahn's performance essays circle around the ideas of nationalism, memory, history and corporeality. Based on extensive research made up of work in the field, in the archive and on stage, the resulting work is situated on the intersection of performance art and contemporary dance. Past works include SITUATION WITH OUTSTRETCHED ARM (on the history of the Nazi Salute), SITUATION WITH DOPPELGÄNGER (with Julian Warner, on cultural appropriation and minstrelsy) and SECOND ESSAY ON GYMNASTICS (with 7 collaborators, on performing citizenship in the history of the German Gymnastics Movement).

Dominic Zerhoch | Dominic Zerhoch is a research fellow at the DFG-project "Das Dorf Christi. Institutionentheoretische und funktionshistorische Perspektiven auf Oberammergau und sein Passionsspiel im 19.-21 Jh." (Jun. Prof. Dr. habil. Julia Stenzel, JGU Mainz / PD Dr. Jan Mohr, LMU Munich) and is currently working on his PhD at the Institute of Film, Theater, Media and Culture Studies, Johannes Gutenberg-Universität Mainz. He worked as a theatre director and assistant director at the Theatre of Heidelberg and in Stuttgart. He is also a member of the SoCuM (Social and Cultural Studies Mainz) research group on immersive spaces. His research interests are in Oberammergau and its Passion Play, Corporeality and Theory of Embodiment, Spatial Theory and Scenography.

Sarantos Zervoulakos | Born in 1980 in Thessaloniki, Greece. His father is Greek and his mother German. He has studied medicine in Germany, having completed the first cycle of studies. From 2006 to 2010 he studied Theatre-Directing at the Max Reinhardt Seminar in Vienna. His work as a director has been presented, among others, at the Schauspielhaus in Dusseldorf, the Schauspielhaus in Graz, the Oberhausen Theater in Oberhausen, the Staatstheater in Mainz, the Schauspiel in Leipzig, the Residenztheater in Munich, the Volkstheater and the Burgtheater in Vienna, the National Theatre of Northern Greece in Thessaloniki and the National Theatre of Greece in Athens. In 2011 he was nominated for the "Best New Artist" Nestroy Award for his direction of David Greig and Gordon McIntyre's play "Midsummer" at the Vestibül of the Burgtheater in Vienna. Moreover, in 2012 he was nominated in the category "Best New Artist" in a survey of theater critics conducted by "Theater Heute" magazine.

**Μεγάλες Αφηγήσεις / Η Επιστροφή
Αθήνα_2019**

**1δρυμα Μιχάλης Κακογιάννης
10 - 22 Σεπτεμβρίου 2019
Είσοδος Ελεύθερη**

**Πράξη: «ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΘΕΣΜΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΑΤΤΙΚΗ»
Θεσμός: «Αρχαίο Δράμα: Διεπιστημονικές και Δια-καλλιτεχνικές προσεγγίσεις»**

Το ερευνητικό και καλλιτεχνικό πρόγραμμα **Μεγάλες Αφηγήσεις / Η Επιστροφή** διερευνά τη συνάντηση ανάμεσα στην Αρχαία Ελληνική Τραγωδία και τις Πολιτικές Επιστήμες. Η συζήτηση για τον τρόπο με τον οποίο ποιείται η πολιτική και η τέχνη ενεργοποιείται εκ νέου, διερευνώντας ζητήματα όπως: Οι μεγάλες αφηγήσεις στην πολιτική και την τέχνη, οι πέτρες και οι άνθρωποι: μια σχέση πολιτική, η αισθητικοποίηση του πολιτικού / η πολιτικοποίηση της τέχνης, λαϊκισμός/ελιτισμός, «δικαιωματισμός», η ομογενοποίηση του πολιτικού λόγου, η προπαγάνδα, οι ψεύτικες ειδήσεις.

Το πρόγραμμα **Μεγάλες Αφηγήσεις / Η Επιστροφή** περιλαμβάνει:

- * Την παράσταση *Iκέτιδες* του Ευριπίδη (12,13,14 Σεπτεμβρίου 2019)
- * Την έκθεση κόμικς *Oresteia_Reversed* (10-22 Σεπτεμβρίου 2019)
- * Φόρουμ *To Archaio Drama και το Πολιτικό: Παράσταση- Φιλοσοφία-Πολιτική Θεωρία* (18-19 Σεπτεμβρίου 2019)
- * Σεμινάρια / Εργαστήρια με θεματολογία *Αρχαίο Δράμα και Πολιτικές Επιστήμες* (13-17 Σεπτεμβρίου 2019)

Περισσότερες πληροφορίες στην ιστοσελίδα www.ancientdrama.gr

Η Πράξη έχει ενταχθεί στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «ΑΤΤΙΚΗ 2014-2020» και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης

**Grand Narratives / The Return
Athens_2019**

**Michael Cacoyannis Foundation
10 - 22 September 2019
All the events are free of charge**

**Act: "Establishment and Promotion of International Institutions of Contemporary Culture in Attica"
Action II: "Ancient Drama: Interdisciplinary and Cross-Art Approaches"**

The research and artistic programme **Grand Narratives / The Return** explores the encounter between Ancient Greek Tragedy and Political Sciences. The debate on doing and making politics and art is re-activated, addressing questions and exploring issues, such as: Grand narratives in politics and art, the stones and the people: a political relationship, aestheticization of the political / politicization of art, popularism / elitism, "entitlement", homogeneity of political discourse, propaganda, fake news

Grand Narratives / The Return consists of:

- * The performance *The Suppliants* by Euripides (12,13,14 September, 2019)
- * The comics exhibition *Oresteia_Reversed* (10-22 September, 2019)
- * The Forum *Ancient Drama and the Political: Performance-Philosophy-Political Theory* (18-19 September, 2019)
- * Seminars / Workshops focused on the *Ancient Drama and the Political Sciences* (13-17 September, 2019)

For more information please visit our website www.ancientdrama.gr

The Act is co-funded by the European Regional Development Fund of the EU in the framework of Regional Operational Programme of "ATTIKA", 2014-2020

ΜΕΓΑΛΕΣ
ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ /
Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ
ΑΘΗΝΑ_2019

GRAND
NARRATIVES /
THE RETURN
ATHENS_2019

Πράξη: «Καθιέρωση και Προβολή Διεθνών Θεσμών
Σύγχρονου Πολιτισμού στην Αττική»
Θεσμός: «Αρχαίο Δράμα: Διεπιστημονικές
και Δια-καλλιτεχνικές προσεγγίσεις»

•

Act: "Establishment and Promotion
of International Institutions
of Contemporary Culture in Attica"
Institution: "Ancient Drama: Interdisciplinary
and Cross-Art Approaches"

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Ταμείο
Πολιτισμού Ανάπτυξης

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΤΤΙΚΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2014-2020

ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

European Union
European Regional
Development Fund

REGIONAL
OPERATIONAL
PROGRAM OF
ATTICA

ΕΣΠΑ
2014-2020

ανάπτυξη - εργασία - αλληλεγγύη

Co-financed by Greece and the European Union